

1 חוק עובדים זרים, התשנ"א-1991

פרק א': הגדרות

1. הגדרות

(תיקונים: התש"ס, התשס"ג, התשס"ה, התש"ע, התשע"ד)

בחוק זה -

"עובד זר" - עובד שאינו אזרח ישראל, או תושב בה;

"קבלן כוח אדם" ו"מעסיק בפועל" - כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996;

"מתווך כוח אדם" - לשכה פרטית כהגדרתה בסעיף 62 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959 (להלן - חוק שירות התעסוקה);

"מעסיק" - לרבות קבלן כוח אדם;

"חוק הכניסה לישראל" - חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;

"הממונה" - עובד משרד הפנים ששר הפנים מינה כאחראי על מתן היתרים לפי סעיף 1'ג;

"הממונה על זכויות עובדים זרים" - עובד משרד התעשייה המסחר והתעסוקה שמונה לפי סעיף 1'כב;

"הועדה" - ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת;

"ועדת הפנים" - ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;

"השר" - שר התעשייה המסחר והתעסוקה. ²

פרק ב': תנאים להעסקה

א1. תנאים להעסקת עובד זר

(תיקונים: התש"ס, התשע"ד)

לא יעסיק מעסיק עובד זר אלא אם כן מילא אחר הוראות סעיפים 1'ב עד 1'ה.

ב1. אישור רפואי

(תיקונים: התש"ס, התשס"ג, התש"ע, התשע"ד, התשע"ה)

(א) המעסיק קיבל אישור ממוסד רפואי במדינת חוץ, שהכיר בו לענין זה שר הבריאות, כי העובד נבדק בדיקה רפואית, בתוך שלושת החודשים קודם כניסתו לישראל, ונמצא שאינו נשא של אחת מהמחלות המנויות בתוספת הראשונה או חולה בה (להלן - אישור רפואי); לא היה במדינה שממנה הגיע העובד הזר לישראל מוסד רפואי שהוכר כאמור, ייערכו הבדיקות וינתן האישור, באותה מדינה או במדינה אחרת, על ידי מוסד רפואי ישראלי שהכיר בו לענין זה שר הבריאות.

(ב) הבדיקות לפי סעיף קטן (א) יבוצעו בהסכמת רשויות הבריאות של המדינה שבה הן מבוצעות ובהסכמה מדעת של העובד.

(ג) המעסיק צירף לבקשה לאשרה ולרשיון לשיבת ביקור למטרת עבודה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, לעובד שלגביו מוגשת הבקשה, את האישור הרפואי המתייחס אליו.

(ד) שר הבריאות, בהתייעצות עם שר הפנים, רשאי להתקין תקנות לביצוע הוראות סעיף זה, ובכלל זה פרטי הזיהוי

ג1. חוזה עבודה

[תיקונים: התש"ס, התש"ע, התשע"ד, התשע"ה, התשע"ז (מס' 2)]

(א) המעסיק התקשר עם העובד הזר בחוזה עבודה בכתב, בשפה שהעובד הזר מבין, ומסר לעובד הזר העתק ממנו.
(ב) בחוזה יפורטו תנאי העבודה כפי שהוסכמו בין הצדדים כפוף להוראות כל דין, וכן כל אלה:

(1) זהות המעסיק וזהות העובד הזר;

(2) תיאור התפקיד;

(3) שכרו של העובד הזר, רכיביו, אופן עדכון השכר לרבות רכיביו ומועדי התשלום;

(4) רשימת הניכויים משכר העבודה;

(5) תשלומים של המעסיק ושל העובד הזר בעבור תנאים סוציאליים של העובד;

(6) תאריך תחילת העבודה ותקופת העבודה;

(7) אורכו של יום העבודה הרגיל או שבוע העבודה הרגיל של העובד הזר לרבות יום המנוחה השבועי;

(8) תנאים לענין היעדרות בתשלום, לרבות חופשות, ימי חג וימי מחלה;

(9) חובותיו של המעסיק לפי סעיפים 1ד ו-1ה ולפי פרק ד', ככל שהן חלות עליו;

(10) פרטי הממונה על זכויות עובדים זרים, דרכי ההתקשרות עמו והזכות להגשת תלונות לפי סעיף 1כו.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות הסכם קיבוצי או צו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, החלים על העובד הזר והמעסיק, או מהוראות כל דין.

(ד) השר לאחר התייעצות עם שר הפנים רשאי לקבוע הוראות משלימות לענין סעיף זה וסעיף 11 לרבות קביעת ענינים נוספים שחובה שייכתבו בחוזה עבודה כאמור, וכן תנאים שאין לכלול בחוזה העבודה, ושאינם נכללו - יהיו בטלים, והכל לשם הבטחת תנאים הוגנים לעובד הזר ובהתחשב בהוראות כל דין, הסכם קיבוצי או צו הרחבה כאמור בסעיף קטן (ב).
(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג), לשם הבטחת תשלום שכרו של העובד הזר רשאי השר, בהתייעצות עם שר הפנים, לקבוע דרכים לתשלום שכרו של עובד זר מבין הדרכים הקבועות בסעיפים 2 ו-6 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958, נוסף על הדרכים הקבועות בסעיפים האמורים או במקום הדרכים הקבועות בסעיף 2 האמור, וכן רשאי הוא לקבוע בדרך האמורה דרכים לתיעוד תשלום השכר והוראות לענין התשלום; דרכים והוראות כאמור יכול שייקבעו לענפי עבודה שונים ולסוגי מעסיקים שונים.

ד1. ביטוח רפואי

[תיקונים: התש"ס, התשע"א (מס' 2), התשע"ד, התשפ"ב (מס' 2)]

(א) המעסיק הסדיר, על חשבונו, לעובד הזר למשך כל תקופת עבודתו אצלו, ביטוח רפואי שיכלול סל שירותים שקבע שר הבריאות לענין זה בא; ורשאי שר הבריאות בהסכמת שר האוצר לקבוע כי הביטוח הרפואי יכלול שירותי בריאות נוספים על אלה הקבועים בסל השירותים.

(ב) קבע שר הבריאות סל שירותים לפי סעיף קטן (א), תחול חובה על המעסיק להסדיר לעובד הזר ביטוח בריאות כאמור בא שקבע עד תום שישה חודשים מיום פרסום הצו.

(ג) המעסיק רשאי לנכות משכרו של העובד הזר סכום שהוציא או שהתחייב להוציא בפועל כדמי ביטוח רפואי כאמור, בשיעור שלא יעלה על השיעור שקבע השר, בין דרך כלל ובין לסוגים.

(ד) הוראות סעיף זה יחולו כל עוד לא קבע שר הבריאות הסדרים מיוחדים לעובדים זרים לפי סעיף 56(א)(1)(ד) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994.

ה) (1) הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי עובד זר בעל אשרה ורישיון ישיבה שניתנו לו מכוח הסכם חופשת עבודה המנוי בתוספת הראשונה א' שנקבעים בו תנאים כמפורט להלן, והוא מועסק בהתאם לתנאים שבהסכם:

- (א) הגעתו של העובד לישראל היא למטרת חופשה, ועבודתו בישראל היא מטרה משנית;
 - (ב) התקופה המרבית לשהות העובד בישראל אינה עולה על 12 חודשים;
 - (ג) התקופה המרבית להעסקת העובד אצל מעסיק מסוים אינה עולה על שלושה חודשים;
 - (ד) העובד מבוטח בביטוח רפואי בכל תקופת שהותו בישראל;
 - (ה) מספר העובדים המועסקים אינו עולה על מסת עובדים מרבית לשנה.
- (2) שר הפנים רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה א'.

1ה. מגורים הולמים

[תיקונים: התש"ס, התש"ע, התשע"א (מס' 2), התשע"ד, התש"ף]

(א) המעסיק העמיד, על חשבונו, לשימוש העובד הזר, מגורים הולמים למשך כל תקופת עבודתו אצלו ועד מועד שלא יפחת משבעה ימים לאחר סיומה, ואם נותרו מיום סיום העבודה ועד סיום תקופת שהייתו של העובד הזר בישראל פחות משבעה ימים - עד מועד שלא יפחת ממספר הימים שנתרו.

(ב) המעסיק רשאי לנכות משכרו של העובד הזר סכום להחזר הוצאות שהוציא או שהתחייב בהן בפועל, למגורים כאמור, בשיעור שלא יעלה על השיעור שקבע השר, בין דרך כלל ובין לסוגי עובדים זרים.

(ג) (1) השר, בהסכמת שר הפנים, רשאי לפטור מעסיק מהחובה המוטלת עליו בסעיף קטן (א) כלפי עובדים המועסקים בתפקידים מסוימים שקבע, או ששכרם עולה על סכום שקבע; פטור לפי סעיף קטן זה יכול שיינתן דרך כלל בתקנות, או לגבי עובד זר מסוים;

(2) השר רשאי לקבוע כי מעסיק שלא העמיד מגורים הולמים לעובד הזר בשל פטור שקיבל לפי פסקה (1) ישלם לעובד הזר תשלום בעבור מגורים הולמים בסכום שיקבע; סכום שנקבע לפי סעיף קטן זה יהיה צמוד למדד כפי שיקבע השר.

(3) הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי עובד המועסק בהתאם להסכם חופשת עבודה כאמור בסעיף 1ד(ה).

(ד) השר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הבריאות, שר הפנים ושר הבינוי והשיכון אמות מידה מחייבות למגורים הולמים, לרבות בדבר תנאי בטיחות ותברואה.

ה) ³ על אף האמור בסעיף זה, הוראות סעיף זה יחולו בשינויים המפורטים להלן לגבי עובד זר שפרק ו' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994, חל עליו ושוהה בישראל כדין בהיתר שהייה למטרת עבודה לפי סעיף 3ב(2) לחוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003, המאפשר לינה בישראל:

- (1) אם הוא מועסק בענף הבניין - יראו מגורים הולמים לגביו אם המעסיק העמיד על חשבונו מגורים בהתאם לתנאים שבתוספת ראשונה 1, ושיעור הניכויים שמעסיקו רשאי לנכות לפי סעיף קטן (ב) יהיה אפס;
- (2) אם הוא מועסק בענף התעשייה או בענף החקלאות - יקראו כל הוראה לפי סעיף זה המטילה חובה על המעסיק לעניין תנאי מגורים הולמים, שהיקפה נקבע לפי מספר האנשים, כאילו במקום "שמונה" נאמר "תשעה".

11. החזקת מסמכים

[תיקונים: התש"ס, התש"ע, התשע"ד]

(א) מי שמעסיק עובד זר יחזיק במקום העבודה שבו מועסק העובד הזר עותק של חוזה העבודה עם העובד הזר ותרגום נכון שלו בשפה העברית, וכן מסמכים נוספים שקבע השר בהסכמת שר הפנים; ואולם רשאי המעסיק להחזיק את המסמכים האמורים במקום שבו הוא מנהל את עסקיו ובלבד שהודיע על כך בכתב לממונה ולמי שקבע השר; ההודעה תכלול גם את המען שבו יוחזקו המסמכים כאמור.

(ב) השר בהסכמת שר הפנים רשאי לקבוע סוגי מסמכים שחובה על המעסיק להחזיק כאמור בסעיף קטן (א).

1ז. התקנת תקנות

(תיקון התש"ס)

תקנות לפי סעיפים 1ב עד 1ה יותקנו באישור הועדה.

1ז1. חובות המעסיק בפועל כלפי העובד הזר

(תיקונים: התשס"ה, התשס"ז, התש"ע, התשע"ה)

(א) בסעיף זה, "חובה כלפי עובד זר" - חובה כלפי עובד זר המועסק על ידי קבלן כוח אדם, שהיא אחת מאלה:

(1) החובה לתשלום שכרו של העובד הזר במלואו, ובכלל זה החובה שנקבעה לפי הוראות סעיף 1ד(1)

(ב1);

(א1) החובה לתשלום פיקדון לפי פרק ד';

(2) החובה להסדיר ביטוח רפואי לעובד הזר לפי הוראות סעיף 1ד1;

(3) לענין עובד זר המתגורר בחצרים שבהחזקת המעסיק בפועל - החובה להעמיד מגורים הולמים לעובד

הזר לפי הוראות סעיף 1ה.

(ב) חובה כלפי עובד זר, החלה על קבלן כוח האדם המעסיק את העובד הזר, תחול גם על המעסיק בפועל, בהתקיים אחד

מאלה:

(1) העובד הזר דרש, בכתב, מקבלן כוח האדם למלא את החובה, מסר למעסיקו בפועל הודעה בכתב ולפיה

מסר את הדרישה האמורה, והחובה לא מולאה על ידי קבלן כוח האדם עד תום 21 ימים ממועד מסירת

ההודעה; דרישה והודעה כאמור יכול שיימסרו גם על ידי ארגון עובדים כאמור בסעיף 7 לחוק שכר מינימום,

התשמ"ז-1987, או, אם העובד הסכים לכך - על ידי ארגון העוסק בקידום זכויותיהם של עובדים זרים;

(2) מפקח כאמור בסעיף 6 מסר למעסיק בפועל הודעה, בכתב, כי בידיו מידע ולפיו קבלן כוח אדם לא מילא

את החובה כלפי עובד זר המועסק אצל המעסיק בפועל, והחובה לא מולאה על ידי קבלן כוח האדם עד תום

21 ימים ממועד מסירת ההודעה;

(3) העובד הזר הגיש תובענה בשל אי מילוי החובה נגד קבלן כוח האדם ונגד המעסיק בפועל, גם אם לא

נמסרו קודם לכן דרישה או הודעה בהתאם להוראות פסקה (1) או (2), והחובה לא מולאה בידי קבלן כוח

האדם עד תום 21 ימים מיום מסירת התובענה למעסיק בפועל.

(ג) נמסרה הודעה או הוגשה תובענה כאמור בסעיף קטן (ב), יראו אותה כמתייחסת אף לאי-מילוי החובה המפורטת בה,

שאירעה לאחר מסירת ההודעה או הגשת התובענה, לפי העניין, כל עוד לא מולאה אותה חובה על ידי קבלן כוח האדם.

2ז1. חובת לשכה פרטית בענף החקלאות

(תיקונים: התשס"ז, התשע"ד, התשע"ה)

(א) בסעיף זה -

"חובת מעסיק כלפי עובד זר בענף החקלאות" - חובת מעסיק כלפי עובד זר, המועסק על ידו בענף החקלאות,

שהיא אחת מאלה:

(1) החובה לתשלום שכרו של העובד הזר במלואו, ובכלל זה החובה שנקבעה לפי הוראות סעיף 1(ד) (3ב);

(2) החובה להסדיר ביטוח רפואי לעובד הזר לפי הוראות סעיף 1ד;

(3) החובה לתשלום פיקדון ככל שנקבעה בתקנות לפי פרק ד';

"תיווך עבודה" - כהגדרתו בסעיף 62 לחוק שירות התעסוקה;

"לשכה פרטית בענף החקלאות" - לשכה פרטית העוסקת בתיווך עבודה בענף החקלאות, שנקבע לגביה בהיתר מיוחד לפי סעיף 65(א)(1) לחוק שירות התעסוקה, כי היא תטפל בענינם של עובדים זרים אף שלא בקשר לתיווך עבודה.

(ב) חובת מעסיק כלפי עובד זר בענף החקלאות, תחול גם על לשכה פרטית בענף החקלאות, הפועלת בענינו של העובד הזר, בהתקיים אחד מאלה:

(1) העובד הזר דרש מהמעסיק, בכתב, למלא את החובה, מסר ללשכה הפרטית בענף החקלאות הודעה בכתב ולפיה מסר את הדרישה האמורה, והחובה לא מולאה בידי המעסיק עד תום 21 ימים ממועד מסירת ההודעה; דרישה והודעה כאמור יכול שיימסרו גם על ידי ארגון עובדים כאמור בסעיף 7 לחוק שכר מינימום,

התשמ"ז-1987, או, אם העובד הזר הסכים לכך - על ידי ארגון העוסק בקידום זכויותיהם של עובדים זרים;

(2) מפקח כאמור בסעיף 6 או עובד המדינה שהממונה הסמיכו לענין זה, מסר ללשכה הפרטית בענף החקלאות הודעה בכתב, כי בידי מידע ולפיו המעסיק לא מילא את החובה כלפי העובד הזר, והחובה לא מולאה בידי המעסיק עד תום 21 ימים ממועד מסירת ההודעה;

(3) העובד הזר הגיש תובענה בשל אי-מילוי החובה נגד המעסיק ונגד הלשכה הפרטית בענף החקלאות, גם אם לא נמסרו קודם לכן דרישה או הודעה בהתאם להוראות פסקה (1) או (2), והחובה לא מולאה בידי המעסיק עד תום 21 ימים מיום מסירת התובענה ללשכה כאמור.

(ג) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), לא מילא מעסיק את חובתו כלפי עובד זר והציעה הלשכה הפרטית בענף החקלאות הפועלת בענינו של העובד הזר, עבודה חלופית לעובד הזר, לא תחוב הלשכה בחובת המעסיק כלפי העובד הזר בעד התקופה שתחילתה ביום שבו היה אמור העובד הזר להתחיל בעבודה החלופית שהוצעה לו, אם סירב העובד הזר סירוב בלתי סביר לעבודה החלופית והמשיך לעבוד אצל המעסיק שלא מילא את החובה כאמור.

(2) שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות לענין אופן מתן הצעה לעבודה חלופית בידי לשכה פרטית בענף החקלאות לפי סעיף קטן זה, ולענין אופן סירובו של העובד הזר.

(3) בסעיף קטן זה, "סירוב בלתי סביר" - סירוב שהממונה או עובד המדינה שהוא הסמיכו לכך, קבע כי הוא בלתי סביר, בהתחשב, בין היתר, בתנאי העבודה שהוצעו לעובד הזר בעבודה החלופית, בכושרו הגופני של העובד הזר ובמצבו הבריאותי.

(ד) נמסרה הודעה או הוגשה תובענה כאמור בסעיף קטן (ב), יראו אותה כמתייחסת אף לאי-מילוי החובה המפורטת בה, שאירעה לאחר מסירת ההודעה או הגשת התובענה, לפי העניין, כל עוד לא מולאה אותה חובה על ידי המעסיק.

פרק ג': חיוביו של מעסיק כלפי הרשויות

1. ערובה

(תיקונים: התש"ס, התשע"ד)

(א) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים, ובאישור הוועדה רשאי לקבוע חובת המצאה של ערבות בנקאית או ערובה

מתאימה אחרת (להלן - ערובה), לטובת המדינה להבטחת מילוי חובותיו של מעסיק כלפי העובד הזר, לרבות סוגה, תנאיה, סכומה, נוסחה, מועדים להמצאתה, חילוטה והוראות לענין השימוש בכספי החילוט.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים ובאישור הועדה, רשאי לקבוע כי ערובה שהמציא מעסיק בישראל בקשר להעסקת עובד זר לפי חוק אחר תשמש להבטחת מילוי חובותיו לפי חוק זה; בתקנות לפי סעיף קטן זה יכול שייקבע סדר קדימויות בחילוט הערובות והכל כאמור לשם מימוש המטרות שלשמן ניתנו.

(ג) הערובה תינתן על ידי המעסיק, ויכול שתינתן, בהסכמת המעסיק, על ידי אחד מאלה, שהוכר לענין זה על ידי השר ובתנאים שיקבע לפי הענין -

(1) ארגון מעבידים שהמעסיק חבר בו;

(2) תאגיד שהמעסיק חבר בו או בעל מניה בו;

(3) תאגיד שחברים בו מושבים או קיבוצים שהמעסיק הוא חבר במי מהם.

1. חובת דיווח

(תיקונים: התש"ס, התשס"ג, התשס"ה, התשס"ח, התש"ע, התשע"ד, התשע"ה)

(א) שר הפנים רשאי לקבוע כי על מעסיק של עובד זר להגיש לממונה דין וחשבון, מדי חודש או מדי תקופה ארוכה מזו שיקבע שר הפנים.

(ב) בדין וחשבון כאמור יפורטו שכר העבודה של העובד הזר, התשלומים של המעסיק בעבור תנאים סוציאליים וכן ניכויים משכר העבודה לרבות ניכויים בעד תנאים סוציאליים, ניכויים לפי סעיפים 1ד ו-1ה והסכומים ששולמו לפי פרק ד'.

(ג) הדו"ח האמור בסעיף קטן (א) ייערך על גבי טופס שיקבע שר הפנים; כן רשאי שר הפנים לקבוע את המועד והדרך להגשת הדו"ח האמור, פרטים נוספים שיש לכלול בו והמסמכים שיש לצרף אליו, לרבות העתק של תלוש השכר כמשמעותו בסעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 ((להלן - תלוש שכר)).

(ד) קבע שר הפנים, לפי הוראות סעיף קטן (א), חובה להגיש דין וחשבון, ימסור מעסיקו של עובד זר לממונה, מדי תקופה שיקבע שר הפנים, אישור של רואה חשבון המאמת את הדוחות שהוגשו לפי סעיף זה; שר הפנים רשאי לקבוע, לגבי סוגי מעסיקים, כי אימות הדוחות יהיה בדרך אחרת.

(ה) מפקח שהשר הסמיך לפי סעיף 5ב, הממונה על זכויות עובדים זרים או מי שנתמנה מפקח לענין חוק שהשר ממונה על ביצועו, רשאי, לצורך מילוי תפקידו, לפי חוק זה, לדרוש ולקבל מהממונה דוחות, תלושי שכר וכל מסמך ומידע אחר שמסר מעסיקו של עובד זר בהתאם להוראות סעיף זה, ולהשתמש בחומר האמור לצורך מילוי תפקידו כאמור.

(ו) תקנות לפי סעיף זה יותקנו לאחר התייעצות עם השר.

1.

אגרה

4

(תיקונים: התש"ס, התשס"ג, התשס"ה, התשס"ז, התשס"ט, התש"ע, התשע"ד)

(א) מעסיק המבקש להעסיק עובד זר ישלם אגרת בקשה בסכום של 1,340 שקלים חדשים (בחוק זה - אגרת בקשה), בשל כל עובד זר שהוא מבקש להעסיק; אם הבקשה היא להיתר להעסקת עובד זר בענף החקלאות או בתחום הסיעוד, ישלם אגרת בקשה בסכום של 670 שקלים חדשים, ואם הבקשה היא להיתר להעסקת עובד זר בענף המסעדות האתניות, בענף הבניין או בענף התעשייה - ישלם אגרת בקשה בסכום של 1,000 שקלים חדשים; האגרה תשולם בעת הגשת בקשה להיתר לפי סעיף 1ג, לרבות בעת הגשת בקשה להארכת תוקפו של היתר כאמור.

(א) ⁴ניתן למעסיק היתר להעסיק עובד זר לפי סעיף 1ג, ישלם אגרה שנתית בסכום של 10,680 שקלים חדשים בעבור כל אשרה ורישיון לישיבת ביקור למטרת עבודה בישראל שיינתנו לעובד זר, בהסתמך על ההיתר, לפי חוק הכניסה לישראל

(בחוק זה - אגרה שנתית), אם ההיתר ניתן לשם העסקת עובד זר בענף החקלאות, ישלם אגרה שנתית בסכום של 1,340 שקלים חדשים, ואם ההיתר ניתן לשם העסקת עובד זר בענף המסעדות האתניות, בענף הבניין או בענף התעשייה - ישלם אגרה שנתית בסכום של 8,020 שקלים חדשים.

(ב) האגרה השנתית ואגרת הבקשה כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(א1) ישולמו בידי מי שמבקש להעסיק את העובד הזר.
(ג) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ולאחר התייעצות עם השר, רשאי, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע הוראות לענין דרכי תשלום אגרת בקשה ואגרה שנתית, וכן הוראות ותנאים בדבר:

(1) פטור או סכום מופחת של אגרת בקשה או אגרה שנתית בעבור עובד זר המועסק בסיעוד בידי יחיד, בתנאים שיקבע;

(2) פטור או סכום מופחת של אגרה שנתית, לגבי סוגי עובדים זרים, לגבי עובדים זרים בסוגי עבודה או בענפים מסוימים ולגבי עובדים זרים בתפקידים מסוימים, הכל כפי שיקבע;

(3) תשלום חלקי של אגרה שנתית לגבי אשרה ורישיון ישיבה כאמור בסעיף קטן (א1) שניתנו לתקופה שאינה עולה על שישה חודשים.

(ד) סכומי האגרות כאמור בסעיף זה יעודכנו ב-1 בינואר של כל שנה, בהתאם לשיעור עליית מדד המחירים לצרכן הידוע באותו מועד לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה שקדמה לה. הסכומים האמורים יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים.

(ה) על גביית אגרות לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גבייה) כאילו היו מס, וניתן לגבותן גם בדרך של תובעה אזרחית.

1.1. דמי היתר

(תיקונים: התשס"ה, התשס"ז, התשס"ט, התש"ע)

(א) מתן היתר להעסקת עובד זר בענף הבנין לפי הוראות סעיף 1'ג והארכת תוקפו של היתר כאמור מותנים בתשלום דמי היתר לפי הוראות סעיף זה.

(ב) דמי ההיתר יהיו בסכום השווה ל-⁵13,620 שקלים חדשים לשנה לעובד.

(ג) דמי ההיתר ישולמו בידי מבקש ההיתר או המבקש להאריך את תוקפו, במועד מתן ההיתר או במועד הארכת תוקפו של ההיתר, לפי הענין, והם ייגבו בידי הממונה.

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הממונה, או עובד המדינה שהוא הסמיך לענין זה, להורות כי דמי ההיתר ישלמו במספר תשלומים כפי שיוורה; ניתנה הוראה כאמור, יותנו מתן ההיתר או הארכת תוקפו, לפי הענין, בביצוע התשלום הראשון ובהמצאת בטוחות להבטחת תשלום דמי ההיתר במלואם, כפי שידרוש הממונה או עובד המדינה שהוסמך כאמור.

(ה) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ולאחר התייעצות עם השר, רשאי לקבוע הוראות ותנאים בדבר -

(1) פטור מדמי היתר או סכום מופחת של דמי היתר, לגבי היתרים להעסקת עובדים זרים בסוגי עבודה מסוימים, כפי שיקבע;

(2) החזר של חלק מדמי ההיתר בשל עובד זר שעבד אצל בעל ההיתר ועבר לעבוד אצל בעל היתר אחר ששילם בשל אותו עובד את התשלומים הנדרשים ממנו לפי הוראות פרק זה, או בשל עובד זר שעזב את ישראל עד תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, והכל אם מספר העובדים הזרים שמותר להעסיקם לפי ההיתר הופחת בהתאם.

(ו) הסכום הקבוע בסעיף קטן (ב) יעודכן כאמור בסעיף 1'(ד).

(ז) הוראות סעיף זה אינן גורעות מהוראות סעיף 1', ואולם רשאי שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ולאחר התייעצות עם השר, לקבוע הוראות ותנאים לענין החזר חלקי של אגרת בקשה ששילם מבקש חייב לפי הוראות סעיף 1' בשל עובד זר שביקש להעסיק, אם בקשתו להעסקת העובד הזר נדחתה, ובלבד שלא יוחזר לפי סעיף קטן זה סכום העולה על מחצית

אגרת הבקשה ששולמה כאמור; לענין זה, "מבקש חייב" - מי שהיה חייב בתשלום דמי היתר לפי סעיף זה אילו בקשתו להעסקת העובד הזר היתה מתקבלת.

(ח) על גביית דמי היתר לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה), כאילו היו מס, וניתן לגבותם גם בדרך של תובענה אזרחית.

פרק ד': הפקדת כספים לטובת העובד הזר ולהבטחת יציאתו מישראל

2.1. הגדרות - פרק ד'

(תיקון התשע"ה)

בפרק זה -

"הממונה" - הממונה או עובד משרד הפנים שהוא הסמיכו לענין פרק זה;

"מסתנן" - מסתנן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, בעל רישיון לפי סעיף 2(א) (2) או (5) לחוק הכניסה לישראל;

"תום התקופה לשהייה בישראל", לענין עובד זר שהוא מסתנן - המועד שבו עליו לעזוב את ישראל כפי שנקבע בפסק דין חלוט או בהודעה מאת שר הפנים או מנהל רשות האוכלוסין וההגירה במשרד הפנים.

1.א. הפקדת כספים לטובת העובד הזר ולהבטחת יציאתו מישראל במועד, והשימוש בהם

(תיקונים: התש"ס, התשס"ה, התשס"ז, התש"ע, התשע"ד, התשע"ה, התשפ"ד (מס' 4))

(א) השר, בהסכמת שר האוצר, לאחר התייעצות עם שר הפנים ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע כי חובה על מעסיקו של עובד זר לשלם לקרן כאמור בסעיף קטן (ב) או לחשבון הבנק כאמור בסעיף קטן (ב1) סכום שיקבע שלא יעלה על 700 ש"ח לחודש, בעד כל עובד זר שהועסק על ידו באותו חודש (להלן - הפיקדון); כן רשאי השר, בהסכמת שר האוצר, לאחר התייעצות עם שר הפנים ובאישור הוועדה, לקבוע פטור מתשלום הפיקדון או תשלום מופחת של הפיקדון, לגבי עובד זר המועסק בסיעוד בידי יחיד, וכן לסוגי עובדים כפי שיקבע כאמור.

(ב) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר, רשאי להקים קרן לעובדים זרים (בפרק זה - הקרן); שר האוצר, בהסכמת שר הפנים, יקבע הוראות לענין הפעלתה וניהולה של הקרן, לרבות סוגי הנכסים שהקרן תהיה רשאית להשקיע בהם את הכספים שנתקבלו לה כאמור, והעמלות שישולמו לקרן.

(ב1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), רשאי שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, לקבוע כי הפיקדון ישולם לחשבון בנק נפרד, המיועד אך ורק למטרה זו, שייפתח וינהל בהתאם להוראות שיקבע שר האוצר (בפרק זה - חשבון הבנק); בכפוף להוראות סעיף קטן (ז)(2) ולהוראות הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל, כספים המופקדים בחשבון הבנק לפי סעיף קטן זה לא יהיו נתונים להעברה, לשעבוד או לעיקול.

(ב2) רשות האוכלוסין וההגירה תאפשר לעובד זר שוהה בישראל, לצפות, בכל עת, באתר האינטרנט שלה או באמצעי דיגיטלי, במידע בכתב כמפורט להלן או לקבלו מרשות האוכלוסין וההגירה לפי בקשתו, והכול בלא תשלום:

(1) כספי הפיקדון המתנהלים לגבי בקרן או בחשבון הבנק, ובכלל זה תשלומי המעסיק, סכומי הפיקדון,

הרווחים שנצברו והעמלות ודמי הניהול שנוכו;

(2) אופן הגשת בקשה לקבלת כספי הפיקדון לפי הוראות סעיף קטן (ד) וקישור לנוהלי רשות האוכלוסין

וההגירה לענין הפיקדון;

(3) תוקף האשרה והרישיון של העובד הזר לפי הוראות חוק הכניסה לישראל.

(ב3) רשות האוכלוסין וההגירה תעביר לעובד זר שאינו שוהה בישראל, לפי בקשתו, את המידע המפורט בסעיף קטן (ב2)

(1) ו-2).

(ג) (בוטל).

(ד) עובד זר זכאי לקבל את הכספים ששולמו בעדו לקרן או לחשבון הבנק בתוספת הרווחים שנצברו עליהם, בניכוי דמי ניהול של הקרן או בניכוי עמלות בשל ניהול חשבון הבנק, לפי הענין, ובניכוי מס כדין במועד, במקום ובתנאים שקבע שר הפנים, ובלבד שהעובד הזר עזב את ישראל, שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, עד תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל; המועד שייקבע לפי סעיף קטן זה לא יהיה מוקדם מיום עזיבתו של העובד הזר את ישראל ולא יהיה מאוחר מתום שלושה חודשים מיום עזיבתו כאמור.

(1ד) על אף האמור בסעיף קטן (ד), עזב העובד הזר את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, לאחר תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, יחולו הוראות אלה:

(1) העובד הזר יהיה זכאי לקבל חלק השווה ל-25% מכספי הפיקדון בתוספת הרווחים שנצברו בשל אותו חלק, בניכוי דמי ניהול של הקרן או בניכוי עמלות בשל ניהול חשבון הבנק, לפי הענין, ובניכוי מס כדין לפי הוראות סעיף קטן (ה)2 על הרווחים שנצברו בשל אותו חלק (בסעיף קטן זה - החלק הבסיסי), במועד ובמקום שנקבעו לפי הוראות סעיף קטן (ד), ובלבד שהגיש לממונה בקשה בכתב לקבלת הכספים כפי שנקבע לפי אותו סעיף קטן;

(2) עזב העובד הזר את ישראל לא יאוחר מ-12 חודשים מתום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, יהיה זכאי, נוסף על החלק הבסיסי, ליתרת כספי הפיקדון בתוספת הרווחים שנצברו עליהם ובניכויים כמפורט להלן ולפי סדר זה:

(א) הוצאות ההרחקה החלות עליו לפי הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל, שיועברו לאוצר המדינה;
(ב) סכום השווה למכפלת הסכום שנתר לאחר הניכוי לפי פסקת משנה (א) בשיעור הניכוי החל לגבי העובד הזר, המפורט בטור ב' לתוספת הראשונה 1ב', בהתאם לתקופה שחלפה מתום התקופה שבה העובד הזר הורשה לשהות בישראל לפי הוראות חוק הכניסה לישראל עד מועד עזיבתו את ישראל (בסעיף זה - תקופת השיהוי), המפורטת בטור א' לתוספת הראשונה 1ב';

(ג) מס כדין על הסכום הנותר לאחר הניכוי לפי פסקת משנה (ב), לפי הוראות סעיף קטן (ה)2.

(2ד) (1) על אף האמור בסעיף קטן (1ד)2, מצא הממונה, לפי בקשה של עובד זר, כי נבצר ממנו לעזוב את ישראל עד תום התקופה שבה הורשה לשהות בה לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, כי בתום לב ובשל טעות של העובד הזר הוא לא עזב את ישראל עד תום התקופה האמורה או כי בנסיבות הענין לא יהיה זה צודק לזקוף לחובתו את תקופת השיהוי, כולה או חלקה, רשאי הממונה להחליט על הפחתת תקופת השיהוי שתיזקף לחובתו לענין סעיף קטן (1ד)2(ב).

(2) הממונה לא יפעיל את סמכותו לפי פסקה (1) לגבי עובד זר, אם חלפו מעל שלוש שנים מתום התקופה שבה הורשה לשהות בישראל לפי הוראות חוק הכניסה לישראל עד המועד שבו התקבלה בקשתו במשרדי הממונה.

(3) הגשת בקשה של עובד זר לפי פסקה (1) כשלעצמה לא תמנע את הרחקתו מישראל ולא תעכב הרחקה כאמור.

(3ד) (1) עובד זר הרואה את עצמו נפגע מהחלטה לדחות בקשה להפחתת תקופת השיהוי שתיזקף לחובתו לפי סעיף קטן (2ד), כולה או חלקה, רשאי להגיש, בתוך 21 ימים ממועד החלטה, השגה לעובד משרד הפנים שהממונה כהגדרתו בסעיף 1 הסמך לענין סעיף קטן זה; החלטה בהשגה תהיה מנומקת ותינתן בכתב.

(2) הגשת השגה של עובד זר לפי פסקה (1) כשלעצמה לא תמנע את הרחקתו מישראל ולא תעכב הרחקה

כאמור.

(3) ההשגה תוגש בכתב באמצעות דואר אלקטרוני, לכתובת שתפרסם רשות האוכלוסין וההגירה באתר האינטרנט שלה או שתוגש באופן מקוון אחר כפי שיוורה הממונה בהודעה שיפרסם באתר האינטרנט כאמור וברשומות.

(4) העובד המוסמך להחליט בהשגה ידון ויכריע בה על פי טענות וראיות שיגיש העובד הזר בכתב.

(ה) למרות האמור בפקודת מס הכנסה -

(1) סכומים שהופקדו בקרן או בחשבון הבנק בהתאם לפרק זה יראו אותם כהכנסה בידי העובד הזר במועד שבו התקבלו על ידו;

(2) כספים שנצברו לעובד הזר בקרן או בחשבון הבנק יוטל עליהם מס הכנסה בשיעור סופי של 15% בלא זכות לפטור, ניכוי או קיזוז כלשהם ותחול עליהם, בעת תשלומם לידי העובד הזר, חובת ניכוי במקור בהתאם לסעיף 164 לפקודת מס הכנסה;

(3) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2), היה העובד הזר מסתנן, יחולו הוראות אלה:

(א) משכר העבודה של העובד הזר, ובכללו חלק העובד, ינכה המעסיק מס במקור בהתאם להוראות

סעיף 164 לפקודת מס הכנסה, בשיעורים הקבועים בסעיף 121 לפקודה האמורה;

(ב) על חלק המעסיק המופקד בקרן או בחשבון הבנק לפי סעיף 1א1(א), וכן על הריבית, הפרשי הצמדה

ורווחים אחרים אשר נצברו בקרן או בחשבון הבנק ואשר מקורם בפיקדון לגבי העובד הזר, יחולו הוראות

פסקה (1) ויוטל המס כאמור בפסקה (2).

(ו) (1) נקבעו בהסכם קיבוצי או בצו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, הוראות בדבר תשלומים סוציאליים שעל המעסיק או העובד הזר לשלם לקרן פנסיה, לתכנית חיסכון אחרת, לקופת תגמולים או לתשלום פיצויי פיטורים, יעביר המעסיק לקרן או לחשבון הבנק, לפי הענין, ואליהם בלבד את התשלום הסוציאלי שהוא חב בו, והכל בשיעורים שנקבעו בהסכם הקיבוצי או בצו ההרחבה כאמור, והוראות ההסכם הקיבוצי או צו ההרחבה לענין זה לא יחולו;

(2) היה הסכום הכולל המשתלם לפי פסקה (1) קטן מהסכום שנקבע לפי סעיף קטן (א), או לפי סעיף 1א1,

לפי הענין, יעביר המעסיק לקרן או לחשבון הבנק, לפי הענין את ההפרש שבין שני הסכומים;

(3) על מעסיק ששילם כספי פיקדון לגבי עובד זר לא יחולו לגבי התקופה שבעדה הופקדו הכספים ועד גובה

הסכום שהופקד הוראות חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963;

(4) יראו מעסיק שהעביר לקרן או לחשבון הבנק, לפי הענין, תשלומים כאמור בסעיף זה, כמי שעמד בחובתו

כאמור בסעיף זה, אף אם נוכח מתשלומים אלה סכומים כאמור בסעיף קטן (ד) או בסעיף 1א4.

(ז) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור הועדה, רשאי לקבוע הוראות בדבר -

(1) תנאים ודרכים להעברת כספי הפיקדון לעובד הזר בהתאם לסעיף קטן (ד), לרבות הפקדתם בחשבון

בנק של העובד הזר מחוץ לישראל;

(2) השימוש בכספים שלא הוצאו על ידי העובדים הזרים מהקרן או מחשבון הבנק, בתוך תקופה שתיקבע

כאמור ושלא תפחת, לגבי כל עובר זר, מ-12 חודשים מתום התקופה שבה הורשה לשהות בישראל לפי

הוראות חוק הכניסה לישראל, למטרת רווחתם של עובדים זרים בישראל כפי שיקבע;

(3) סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם יהיה עובד זר רשאי לקבל את כספי הפיקדון כולם או חלקם, אף לפני

המועד האמור בסעיף קטן (ד);

(א3) (נמחקה);

(4) (נמחקה);

(5) הדרכים והמועדים לתשלום הכספים על ידי המעסיק לקרן או לחשבון הבנק, לפי הוראות סעיף זה.

(ח) הסכום האמור בסעיף קטן (א) יעודכן כאמור בסעיף 1(ד).

(ט) הוראות סעיף 1(ב) יחולו, בשינויים המחויבים, לגבי הפיקדון, ולגבי כל סכום כסף אחר שהיה על מעסיק לשלם לפי סעיף זה לקרן או לחשבון הבנק.

1א1. פיקדון לגבי עובד זר שהוא מסתן

(תיקונים: התשע"ה, התשע"ז)

(א) על אף האמור בסעיף 1א(א), מעסיק של עובד זר שהוא מסתן יפקיד בעדו פיקדון בסכום השווה ל-36% משכר עבודתו של המסתן בעד החודש שבעדו משולם הפיקדון (בפרק זה - פיקדון לגבי מסתן); חלק הפיקדון השווה ל-16% משכר עבודתו כאמור ישולם בידי המעסיק (בפרק זה - חלק המעסיק) וחלק הפיקדון השווה ל-20% משכר עבודתו ינוכה בידי המעסיק משכר עבודתו של המסתן בעד אותו חודש (בפרק זה - חלק העובד); הפקדת חלק העובד לפי סעיף זה תבצע לאחר ניכוי המס במקור, בידי המעסיק, משכר עבודתו של המסתן, כאמור בסעיף 1א(ה)(3)(א).

(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), שר העבודה והשירותים החברתיים ושר האוצר רשאים, בהתייעצות עם שר הפנים ובאישור הוועדה, לקבוע, בצו, דרך כלל או לסוגי עבודה או ענפים מסוימים כי -

(1) חלק המעסיק יעמוד על סכום נמוך מהאמור באותו סעיף קטן, אך לא נמוך מ-12.5%;

(2) חלק העובד יעמוד על סכום נמוך מהאמור באותו סעיף קטן, אך לא נמוך מ-16.5%.

(ב) בכפוף להוראות לפי פרק זה ולהוראות הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל, כספים המופקדים בקרן או בחשבון הבנק לפי פרק זה לא יהיו נתונים להעברה, לשעבוד או לעיקול.

(ג) פיקדון לגבי מסתן ישולם בידי המעסיק, בדרך שיוורה שר הפנים, לקרן או לחשבון הבנק, מדי חודש, במועד כאמור בסעיף קטן (ד), בעד העסקתו של העובד הזר שהוא מסתן בחודש הקודם למועד התשלום.

(ד) הפיקדון ישולם במועד שבו על המעסיק לשלם את שכרו של העובד הזר שהוא מסתן בעד החודש שבעדו משולם הפיקדון.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), בחודש שבו חל מועד עזיבתו של העובד הזר שהוא מסתן את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, ישלם המעסיק את יתרת סכום הפיקדון בעד תקופת העסקתו של העובד הזר עד למועד האמור, חמישה ימים לפחות לפני מועד זה, והכול ככל שהוא יודע על מועד העזיבה כאמור.

(ו) בסעיף זה, "שכר עבודה" - שכר העבודה המובא בחשבון לעניין חישוב פיצויי פיטורים לפי סעיף 13 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963.

1א2. חובת דיווח לממונה

(תיקון התשע"ה)

מעסיק המשלם פיקדון לגבי מסתן, ידווח לממונה באופן מקוון, במועד ביצוע התשלום, על תשלום הפיקדון כאמור לגבי כל עובד זר שהוא מסתן המועסק על ידיו, על סכום הפיקדון ששולם והתקופה שבעדה שולם, ועל פרטיו ופרטי העובד הזר שלגביו שולם הפיקדון.

1א3. מסירת מידע לעובד זר שהוא מסתן

(תיקונים: התשע"ה, התשפ"ד (מס' 4))

(בוטל).

1א4. הזכאות לכספי הפיקדון

(א) על אף האמור בסעיף 1א(ד) עד (2ד), היה העובד הזר מסתנן שעזב את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה לאחר תום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו, יחולו הוראות אלה:

(1) המסתנן יהיה זכאי לקבל 67% מכספי הפיקדון בתוספת הרווחים, בניכוי דמי ניהול של הקרן או בניכוי עמלות בשל ניהול חשבון הבנק, לפי העניין, ובניכוי מס כדין על הרווחים בשל אותו חלק, עם עזיבתו את ישראל;

(2) עזב המסתנן את ישראל לא יאוחר משישה חודשים מתום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו, יהיה זכאי, נוסף על חלק מכספי הפיקדון האמור בפסקה (1), ליתרת כספי הפיקדון בתוספת הרווחים ובניכויים כמפורט להלן ולפי הסדר כמפורט להלן, בשל אותה יתרה:

(א) הוצאות ההרחקה החלות על המסתנן לפי הפרק הרביעי לחוק הכניסה לישראל;

(ב) סכום השווה למכפלת הסכום שנותר לאחר הניכוי לפי פסקה משנה (א) בשיעור הניכוי החל לגבי המסתנן, המפורט בטור ב' בתוספת השנייה, בהתאם לתקופה שחלפה מתום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו עד למועד עזיבתו את ישראל (בסעיף זה - תקופת השיהוי), המפורט בטור א' שבתוספת השנייה;

(ג) מס כדין על הסכום הנותר לאחר הניכוי לפי פסקת משנה (ב), לפי הוראות סעיף 1א(ה)(3)(ב).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא הממונה, לפי בקשה של עובד זר שהוא מסתנן, כי נבצר ממנו לעזוב את ישראל עד תום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו, או כי בתום לב ובשל טעות של העובד הזר הוא לא עזב את ישראל עד תום התקופה האמורה, או כי בניסיונות העניין לא יהיה זה צודק לזקוף לחובתו את תקופת השיהוי, כולה או חלקה, רשאי הממונה להחליט על הפחתת תקופת השיהוי שתיזקף לחובתו, לעניין סעיף קטן (א)(2). על החלטת הממונה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף 1א(3ד).

(ג) הממונה לא יפעיל את סמכותו לפי סעיף קטן (ב) לגבי עובד זר שהוא מסתנן, אם חלפו מעל 18 חודשים מתום התקופה לשהייה בישראל החלה לגביו ועד המועד שבו התקבלה בקשתו במשרדי הממונה.

(ד) הגשת בקשה של עובד זר שהוא מסתנן לפי סעיף קטן (ב) כשלעצמה לא תמנע את הרחקתו מישראל ולא תעכב הרחקה כאמור.

(ה) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע סוגי מקרים ותנאים שבהתקיימם עובד זר שהוא מסתנן יהיה זכאי לקבל את כספי הפיקדון, כולם או חלקם, אף לפני המועד האמור בסעיף קטן (א).

1א5. תשלום כספי הפיקדון לעובד זר שהוא מסתנן

(תיקון התשע"ה)

(א) על אף האמור בהוראות לפי סעיף 1א(ז), כספי הפיקדון שלהם זכאי עובד זר שהוא מסתנן לפי סעיף 1א4, ישולמו לידי באמצעות הגוף המנהל את כספי הפיקדון לפי פרק זה, באחת הדרכים המפורטות בפסקאות שלהלן ובתנאים המפורטים בהן:

(1) ישירות לידי העובד הזר - לאחר שהעובד הזר עבר את ביקורת הגבולות בנמל התעופה בן גוריון או בתחנת גבול אחרת שקבע שר הפנים, בעת עזיבתו של העובד הזר את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, ובלבד שהעובד הזר הגיש לממונה בקשה בכתב למשיכת כספי הפיקדון וצירף אליה צילום כרטיס טיסה ודרכון או מסמך נסיעה תקף אחר להנחת דעתו של הממונה, שבעה ימים לפחות לפני עזיבתו את ישראל אך לא יותר מ-30 ימים לפני המועד האמור;

(2) בהעברה בנקאית לזכות חשבון בנק המתנהל על שמו של העובד הזר - בתוך 30 ימי עבודה מהיום

שנודע לממונה על עזיבתו את ישראל שלא לצורך יציאה זמנית ממנה, ובלבד שפרטים מלאים ומדויקים על חשבון הבנק נמסרו לממונה לפי סעיף 1א7; לא נמסרו פרטים כאמור, תתבצע ההעברה הבנקאית לפי פסקה זו, בתוך 30 ימי עבודה מיום מסירת הפרטים כאמור.

(ב) שר הפנים, בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע דרכים ותנאים נוספים להעברת כספי הפיקדון לעובד זר שהוא מסתן.

1א6. זכאות לכספי הפיקדון ותשלומם לאחר פטירת עובד זר שהוא מסתן

(תיקונים: התשע"ה, התשע"ז)

(א) נפטר עובד זר שהוא מסתן בטרם עזב את ישראל, והממונה אישר שהעובד הזר היה זכאי לכספי הפיקדון לפי סעיף 1א4 אילו היה עוזב את ישראל ביום פטירתו, יועברו כספי הפיקדון שלהם היה זכאי העובד הזר אילו עזב כאמור לידי מי שהוכח שהוא בן זוגו, ובאין בן זוג - למי שהוכח שהוא ילדו, ובאין בן זוג וילד - למי שהוכח שהוא הורהו. (ב) (בוטל).

(ג) לא הוכח כי לעובד הזר בן זוג, ילד או הורה כאמור בסעיף קטן (א), יועברו כספי הפיקדון למי שנקבע שהם יורשי העובד הזר, בהחלטה שיפוטית סופית או בהחלטה רשמית סופית אחרת שניתנה לפי דין הירושה החל על העובד הזר ואושרה כדין בישראל.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, שר הפנים רשאי לקבוע כי כספי הפיקדון של עובד זר שהוא מסתן שנפטר כאמור בסעיף זה, יועברו למוטב שהוא בן משפחה מדרגה ראשונה של העובד הזר; קבע השר כאמור, יקבע הוראות לעניין מסירת פרטי המוטב בידי העובד הזר, לממונה.

1א7. פרטי חשבון הבנק של עובד זר שהוא מסתן

(תיקונים: התשע"ה, התשע"ז)

עובד זר שהוא מסתן ימסור לממונה פרטים מלאים לגבי חשבון בנק המתנהל על שמו לצורך קבלת כספי הפיקדון לפי סעיף 1א5 באמצעות תצהיר כמשמעותו בסעיף 15 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, או בתצהיר שניתן לפני גורם מוסמך מחוץ לישראל בהתאם לסעיף 30 לפקודה האמורה.

1א8. שימוש בכספים שלא הוצאו על ידי עובד זר שהוא מסתן

(תיקון התשע"ה)

על אף האמור בהוראות לפי סעיף 1א(ז)2, כספי פיקדון שלא הוצאו על ידי עובד זר שהוא מסתן מהקרן או מחשבון הבנק לפי הוראות פרק זה, ובכלל זה סכומים שנוכו לפי סעיף 1א4(א)2 בשל שיהוי בעזיבה לאחר תום התקופה לשהייה בישראל, ניתן לעשות בהם שימוש למטרת רווחתם ובריאותם של מסתננים השוהים במרכז שהייה לפי פרק ד' לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954, בתום שנתיים מתום התקופה לשהייה בישראל.

1א9. סייג

(תיקון התשע"ה)

אין בהפקדת סכום הפיקדון לגבי מסתן בקרן או בחשבון הבנק לפי פרק זה או בדיווח לממונה לפי סעיף 1א2 משום אישור לחוקיות העסקתו של עובד זר בידי מעסיק או לחוקיות שהייתו או עבודתו של עובד זר שהוא מסתן בישראל.

פרק ד'1: היתר להעסקת עובד זר

[תיקונים: התשס"ג, התשס"ד (מס' 2)]

(א) בפרק זה, "עובד זר" - לרבות אדם המבקש או אדם העומד להתקבל לעבודה כעובד, שאינו אזרח ישראלי או תושב ישראל.

(ב) הוראות פרק זה אינן גורעות מהוראות חוק הכניסה לישראל.

1ג. היתר להעסקת עובד זר

(תיקונים: התשס"ג, התש"ע, התשע"ג, התשע"ד, התשע"ו)

(א) לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן הממונה או עובד משרד הפנים מטעמו, היתר בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעסיק, ובהתאם לתנאי ההיתר; היתר כאמור יכול שיהיה למכסה מסוימת של עובדים זרים שיועסקו אצל אותו מעסיק או לפי רשימה שמית.

(ב) היתרים לפי סעיף זה יינתנו בשים לב, בין השאר, למאפייני שוק העבודה בענפי העבודה ובאזורי ההעסקה השונים.

(ג) הוראות סעיף זה לא יחולו על העסקתו של עובד מסוג ששר הפנים קבע לפי סעיף 2(ג) בחוק הכניסה לישראל.

(ד) (1) יחיד שהגיע לגיל הפרישה ומבקש לראשונה היתר להעסקת עובד זר בענף הסיעוד שלא במסגרת עסקו או משלח ידו או מבקש לחדש היתר כאמור שהותלה, יתבקש לבחור, בעת הגשת הבקשה, על גבי טופס של המוסד לביטוח לאומי, אם בתקופה שבה יעסיק עובד זר כאמור גמלת הסיעוד תשולם לו בכסף או לידי מי שנתן את שירותי הסיעוד, והכול ככל שיהיה זכאי לגמלת סיעוד ותאושר בקשתו לקבלת היתר להעסקת עובד זר או לחדשו; טופס כאמור יכלול הסבר בדבר אפשרויות הבחירה ומשמעותן, לרבות הזכאות לשירותי סיעוד מגופים אחרים זולת המוסד לביטוח לאומי.

(2) בסעיף קטן זה, "גיל הפרישה", "גמלת סיעוד" ו"היתר שהותלה" - כהגדרתם בסעיפים 1, 223, 223א לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן - חוק הביטוח הלאומי), בהתאמה.
(3) (בוטל).

1ד. תנאים למתן היתר ותנאים בהיתר

(תיקונים: התשס"ג, התשס"ה, התשס"ז, התש"ע, התשע"ד)

שר הפנים לאחר התייעצות עם השר רשאי לקבוע דרך כלל או לסוגי עבודה או ענפים מסוימים -

(1) תנאים למתן היתר להעסקת עובד זר לפי סעיף זה וכן תנאים שיראו אותם ככלולים בהיתר כאמור, לרבות בענינים אלה:

(א) סוג העבודה שבה יועסק העובד הזר;

(ב) קיום חובות המעסיק כלפי העובדים הזרים שהוא מעסיק;

(ב1) לענין היתר להעסקת עובד זר בענף הבנין - חובת המעסיק לשלם לעובד הזר שכר שיחושב לפי היקף עבודה העולה על משרה מלאה כפי שקבע שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר, אף אם היקף העבודה בפועל פחת מההיקף שנקבע כאמור, ובלבד שהוראות לפי פסקת משנה זו לא יגרעו מזכויותיו של העובד הזר לפי כל דין;

(ב2) חובת המעסיק לנהל רישום של שעות העבודה של עובד זר וימי היעדרותו, בשפה שהעובד הזר מבין ובשפה העברית וכן חובת המעסיק לקבל אישור בכתב מהעובד הזר על נכונות הרישום כאמור ולמסור העתק ממנו לעובד הזר ולאדם אחר שעליו יורה הממונה, הבל לפי כללים ותנאים שיקבע שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר, באישור הוועדה, ובלבד שהוראות לפי פסקת משנה זו לא יגרעו

מזכויותיו של העובד הזר לפי כל דין;

(ב3) לענין מעסיק שלא קיים את חובותיו לפי פסקת משנה (ב2) - חובת המעסיק לשלם לעובד הזר שבר שיחושב לפי היקף עבודה העולה על משרה מלאה, אף אם היקף העבודה בפועל פחת מההיקף שנקבע כאמור, וכן תשלום פיצוי לעובד הזר בשל אי-קיום החובה כאמור, הכל לפי כללים ותנאים שיקבע שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר, באישור הוועדה, ובלבד שהוראות לפי פסקת משנה זו לא יגרעו מזכויותיו של העובד הזר לפי כל דין.

(ג) קיום הוראות לפי חוק זה;

(2) הוראות בדבר חובת מעסיק המבקש היתר להעסקת עובד זר לפי סעיף זה, להגיש לממונה דוגמת חוזה עבודה שנערך לפי סעיף 1ג, שעל פיו יועסק העובד הזר שלגביו מבוקש ההיתר, ובדבר אי מתן היתר לפי סעיף זה, אם נוכח הממונה שנוסח חוזה העבודה אינו תואם את הוראות חוק זה או כל דין אחר.

1.1. התניית מתן היתר בתשלום קנס חלוט

[תיקונים: התשס"ט, התשע"ד, התשע"ז (מס' 2)]

(א) בלי לגרוע מסמכות הממונה לפי חוק זה ולפי כל דין אחר לסרב ליתן היתר להעסקת עובד זר, להתלותו או לבטלו, רשאי הממונה שלא ליתן היתר להעסקת עובד זר למעסיק שלא שילם קנס חלוט שנתחייב בו בשל עבירה לפי חוק זה או לפי אחד מהחיקוקים המפורטים בתוספת השניה לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969, בקשר עם העסקת עובדים זרים או שלא שילם עיצום כספי חלוט שהוטל עליו לפי חוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011, בקשר עם העסקת עובדים זרים.

(ב) בסעיף זה -

"עיצום כספי חלוט" - עיצום כספי שחלפו המועדים להגשת ערר ולהגשת ערעור עליו, וערר או ערעור כאמור לא הוגשו או הוגשו ונדחו;

"קנס חלוט" - כל אחד מאלה:

(1) קנס מינהלי קצוב כמשמעותו בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, שחלף המועד לתשלומו ושמתקיים לגביו אחד מאלה:

(א) חלפו לגביו המועדים הקבועים באותו חוק להגשת בקשה לביטולו או להגשת הודעה על רצון הנקנס להישפט על העבירה, והנקנס לא הגיש בקשה או הודעה כאמור;

(ב) נדחתה בקשתו של הנקנס לביטול הקנס והוא לא הגיש הודעה על רצונו להישפט על העבירה, במועד הקבוע לכך באותו חוק;

(2) קנס שהוטל במסגרת פסק דין חלוט, שחלף המועד לתשלומו.

1.10. ביטול היתר, סיוגו, או סירוב לתתו או לחדשו ואישור זמני

[תיקונים: התשס"ג, התשס"ה, התש"ע, התשע"ד, התשע"ז (מס' 2)]

(א) לא קיים מעסיק תנאי שנקבע בהיתר לפי סעיף 1ג(א) או לפי סעיף קטן זה, או תנאי שנקבע לפי סעיף 1ד או הוראה לפי חוק זה או חובה החלה עליו כלפי עובדיו, או עיכב תחת ידו שלא כדין מסמך זיהוי או דרכון של עובד זר, רשאי הממונה, לאחר שנתן למעסיק הזדמנות להשמיע את טעמותיו בפניו, לבטל את ההיתר שניתן למעסיק להעסקת העובדים הזרים, כולם או חלקם, וכן לסרב, מטעם זה בלבד, לבקשת המעסיק לאשר העסקתם של עובדים זרים למשך תקופה שלא תעלה על שלוש שנים וכן רשאי הוא, בלי לגרוע מכל סמכות אחרת הנתונה לו, לקבוע תנאים וסייגים בהיתר, גם בטרם יחליט בדבר ביטולו.

(1א) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א), נקבע בהיתר להעסקת עובדים זרים כי המעסיק חייב ברישום לגבי

היקף עבודתם של העובדים הזרים או לגבי שכר העבודה ששולם להם, ונוכח הממונה, לאחר שנתן למעסיק הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו, כי המעסיק לא קיים את חובת הרישום כאמור או רשם מידע שאינו נכון, יבטל הממונה את ההיתר להעסקת העובדים הזרים שלגביהם לא קוימה החובה כאמור ויפחית בהתאם לכך את מכסת העובדים הזרים שניתן להעסיקם אצל אותו מעסיק על פי ההיתר.

(2) ביטל הממונה היתר להעסקת עובדים זרים לפי הוראות פסקה (1), לא יותר לאותו מעסיק להעסיק עובדים זרים במספר העולה על מכסת העובדים הזרים שהותר לו להעסיק על פי ההיתר לאחר ההפחתה כאמור בפסקה (1), במשך תקופה של שנה לפחות, שתחילתה במועד הביטול.

(2א) (1) בסעיף קטן זה -

"בעל עניין" ו"בעל תפקיד בכיר" - כהגדרתם בסעיף 62 לחוק שירות התעסוקה;"

"עבירה חמורה" - עבירה לפי סעיפים 375א, 376 או 377 לחוק העונשין, או עבירה אחרת שנעברה כלפי עובד זר, לפי חוק זה או לפי כל דין אחר, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין המעסיק ראוי לקבל היתר להעסקת עובד זר.

(2) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א) ובסעיף 1ד1, רשאי הממונה, לאחר שנתן למבקש ההיתר או למעסיק, לפי העניין (בסעיף קטן זה - מעסיק), הזדמנות לטעון את טענותיו, שלא לתת היתר להעסקת עובד זר למעסיק, לבטל היתר שנתן או לסרב לחדשו, אם מצא הממונה כי התקיים אחד מאלה:

(א) המעסיק הורשע בעבירה חמורה, או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור;

(ב) בעל עניין במעסיק או בעל תפקיד בכיר בו הורשע בעבירה חמורה או שהוגש נגד בעל עניין או בעל תפקיד בכיר כאמור כתב אישום בעבירה כאמור, והכול בכפוף למידת הזיקה שבינו ובין המעסיק.

(3) נפתחה חקירה נגד מעסיק, בעל עניין במעסיק או בעל תפקיד בכיר בו, בעבירה חמורה, רשאי הממונה, בלי לגרוע מכל סמכות אחרת הנתונה לו, לדחות את החלטתו לעניין מתן היתר להעסקת עובד זר, חידושו או מימושו, לפי העניין, לתקופה שלא תעלה על 18 חודשים, או עד לקבלת החלטה בדבר הגשת כתב אישום בקשר לאותה עבירה, לפי המוקדם, אם ראה כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין בשל חשש לפגיעה בעובד זר לנוכח חומרת העבירה וכדי למנוע פגיעה בהליכי החקירה, ולעניין בעל עניין במעסיק או בעל תפקיד בכיר בו - גם בכפוף למידת הזיקה שבינו לבין המעסיק ולהוראות סעיף קטן (3א).

(3א) לעניין היתר בענף הסיעוד, לא יחליט הממונה שלא לתת היתר להעסקת עובד זר למעסיק, לבטל היתר שנתן או לסרב לחדשו בשל כך שמתקיימים בבעל עניין או בבעל תפקיד בכיר התנאים האמורים בסעיף קטן (2א)(2) (ב) אלא לאחר שבחן את האפשרות לקבוע תנאים בהיתר למניעת הפגיעה בעובד הזר.

(ב) בוטל היתר להעסקת עובדים זרים כאמור בסעיפים קטנים (א) או (א1), רשאי הממונה ליתן למעסיק אישור זמני, להמשך העסקתם במשך תקופה מסוימת שקבע ושלא תעלה על שלושה חודשים, אם נוכח שהדבר דרוש לשם הגנה על העובדים ובהתחשב בנסיבות ביטול ההיתר.

(ג) לא קיים מעסיק תנאי, הוראה, או חובה כאמור בסעיף קטן (א), או עיכב תחת ידו שלא כדין מסמך זיהוי או דרכון כאמור באותו סעיף קטן, רשאי הממונה, נוסף על כל סמכות אחרת הנתונה לו לפי חוק זה, לאחר שנתן למעסיק הזדמנות לטעון את טענותיו, לחלט ערובה שהמעסיק חויב להפקיד לפי סעיף 1 ח או כתנאי לתוקפו של היתר לפי סעיף 1ג(א) או לפי סעיף קטן (א), כולה או חלקה.

פרק ד'2: עובדים מהאזור ומשטחי עזה ויריחו

"גמול עבודה" - שכר עבודה, דמי ביטוח, תשלום סוציאלי וכל תשלום אחר שמשלם מעסיק בקשר לעבודתו של עובד בהתאם לתנאי העבודה;

"דמי ביטוח" ו"המוסד לביטוח לאומי" - כמשמעותם לפי חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995;

"ההסכם", "האזור", "שטחי עזה ויריחו" ו"היטל השוואה" - כמשמעותם בחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994;

"מרשם האוכלוסין" - כמשמעותו בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965;

"עובד" - עובד שמקום מגוריו הקבוע הוא בתחום האזור או שטחי עזה ויריחו, ואינו רשום במרשם האוכלוסין;

"תנאי העבודה" - תנאי העבודה החלים על עובד לפי כל דין, הסכם קיבוצי וצו הרחבה כמשמעותם בחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957, לרבות הסדר קיבוצי או חוזה עבודה;

"תשלום סוציאלי" - תשלום לביטוח סוציאלי, לצבירת זכויות סוציאליות או למימון הטבות אחרות לעובדים, למעט דמי ביטוח.

1.1. תשלום גמול עבודה באמצעות הממונה

(תיקונים: התשס"ג, התשע"ד)

(א) מעסיק ישלם לעובדיו גמול עבודה באמצעות הממונה, או בחלקו באמצעות הממונה ובחלקו במישרין, הכל כפי שיורה הממונה לפי כללים שיקבע שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר; כללים כאמור יכול שיהיו לכלל המעסיקים, לסוגים מהם או למעסיק פלוני.

(ב) על אף האמור בסעיף 6 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958, רשאי מעסיק או הממונה, לפי הענין, לשלם את גמול העבודה, לעובד, על פי הודעת העובד בכתב, באמצעות בנק באזור או בשטחי עזה ויריחו.

(ג) הממונה רשאי להורות למעסיק, מעת לעת, מהם רכיבי גמול העבודה שעליו לשלם לעובדיו או בעדם, שיעוריהם ודרכי חישובם, הכל בהתאם לתנאי העבודה.

(ד) על גביית גמול עבודה בידי הממונה יחולו הוראות פקודת המסים (גביה), כאילו היה מס, וניתן לגבותו גם בדרך של תובענה אזרחית.

(ה) לא שולם גמול עבודה או מקצתו לממונה במועד שנקבע לכך בכללים לפי סעיף קטן (א), יחולו לגביו הוראות פרק י"ד לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, בשינויים המחויבים, כאילו היה מס ערך מוסף; לענין זה יהיו לשר הפנים, לאחר התייעצות עם השר הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור לשר האוצר, ולממונה יהיו הסמכויות הנתונות לפי החוק האמור למנהל כמשמעותו באותו חוק.

(ו) מעסיק ששילם לממונה את גמול עבודתו של עובד, או את חלקו, יצא ידי חובתו לגבי הסכום ששילם כאמור כלפי העובד וכלפי כל אדם אחר שלו מיועד מקצתו של גמול העבודה בהתאם לתנאי העבודה; אין בהוראה זו כדי לגרוע מזכות של העובד או של אדם אחר כאמור כלפי המעסיק, הנובעת מאיחור בתשלום גמול העבודה בידי המעסיק.

1.1. תשלום שכר העבודה לעובד והעברת ניכויים

(תיקונים: התשס"ג, התש"ע, התשפ"ד (מס' 3))

(א) שולם שכר עבודה או מקצתו באמצעות הממונה כאמור בסעיף 1(א), יעביר הממונה לעובד את סכום שכר העבודה שגבה, בניכוי דמי ביטוח וכל סכום שחובה או שניתן לנכותו לפי כל דין או לפי תנאי העבודה או שהעובד הסכים לניכוי בכתב; כן יעביר הממונה לעובד, בניכוי כאמור, את הסכומים המגיעים לו בשל הזכויות הסוציאליות מכוח התשלומים הסוציאליים שגבה, למעט אלה הנובעות מתשלום סוציאלי שהועבר לגוף אחר על פי הוראות פרק זה.

(ב) לא העביר הממונה לעובד סכום שכר עבודה בהתאם להוראות סעיף קטן (א) עד היום השמיני שלאחר היום שבו גבה את הסכום האמור מהמעסיק (בסעיף קטן זה - היום הקובע), ישלם לעובד ריבית שקלית כהגדרתה בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, על הסכום האמור לגבי התקופה שתחילתה ביום הקובע ועד יום התשלום בפועל ויחולו הוראות החוק האמור לעניין ריבית זו, בשינויים המחויבים.

(ג) מיועד סכום שגבה הממונה או שניכה משכר העובד, למעט תשלום סוציאלי, לגוף בישראל על פי כל דין או על פי תנאי העבודה - יעבירו הממונה לאותו גוף; כן רשאי הממונה, באישור השר, להעביר מקצתם של התשלומים הסוציאליים לגוף בישראל למטרת מימון מתן הטבות לעובדים בהתאם לתנאי העבודה; בסעיף קטן זה, "גוף בישראל" - לרבות המינהל האזרחי שהוקם בידי מפקד כוחות צה"ל ביהודה והשומרון.

(ד) גבה או ניכה הממונה דמי ביטוח, יעבירם למוסד לביטוח לאומי.

(ה) הממונה רשאי להעביר לרשות הפלסטינית או לגוף שהיא הסמיכה לכך תשלומים סוציאליים או סכומים אחרים שגבה או שניכה משכר העובד, אם נקבע כך בהסכם ובתנאים שנקבעו לפיו.

(ו) הממונה רשאי לנכות מהסכומים שהוא מעביר לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ד) סכום לכיסוי הוצאותיו בגביית הסכומים ומתן התשלומים, כפי שקבע שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר ובהסכמת שר האוצר.

11. דינים וחשבונות וקביעת תנאים

(תיקונים: התשס"ג, התש"ע, התשע"ד)

(א) מעסיק ימסור לממונה, על גבי טפסים שיקבע שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר, דוחות חודשיים בדבר כל עובד שהעסיק, מקום עבודתו, סוגה והיקפה, וגמול העבודה המגיע לעובד ובעדו וששולם לו ובעדו, לרבות פירוט רכיביו ודרך חישובם בהתאם לתנאי העבודה; תקנות כאמור יכול שיחולו על כלל המעסיקים או על סוגים מהם או על מעסיק פלוני, וניתן לקבוע בהן פרטים נוספים שייכללו בדוחות, וכן חובת המצאת מסמכים הנוגעים לענין.

(ב) הממונה רשאי להתנות תנאים להעסקתם של עובדים על ידי מעסיק, שמטרתם להבטיח תשלום גמול העבודה והיטל השוואה וכן הסדר תקין של עבודתם של העובדים בישראל, ובכלל זה להתנות העסקה כאמור במילוי החובות המוטלות על המעסיק לפי פרק זה או המוטלות על העובדים לפי כל דין או לפי ההסכם.

12. סייגים

(תיקונים: התשס"ג, התש"ע, התשע"ד)

(א) הוראות פרק זה כוחן יפה על אף כל הוראה אחרת שבדין או בתנאי עבודה.

(ב) האמור בפרק זה אינו בא להטיל על המדינה חובה כלשהי כלפי עובד או אדם אחר לגבי סכום גמול עבודה שלא נגבה על ידי הממונה מהמעסיק, ולגבי כל זכות הנובעת ממנו, והעובד או האדם שלו מגיע הסכום האמור רשאים לתבעם בבית הדין לעבודה, לרבות תביעה בהתאם להוראות חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958; תובע כאמור ימסור לממונה הודעה על הגשת תביעתו בדרך שיקבע שר הפנים לאחר התייעצות עם השר.

13. הרחבה

(תיקונים: התשס"ג, התש"ע)

השר בהסכמת שר הפנים רשאי לקבוע בצו, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, כי הוראות פרק זה יחולו גם לגבי עובדים שלא כהגדרתם בסעיף 1טז, שאינם רשומים במרשם האוכלוסין, בשינויים שיפורטו בצו.

פרק ד'3: ממונה על זכויות עובדים זרים בעבודה

(תיקון התש"ע)

(א) השר ימנה, מבין עובדי משרדו, עובד שיהיה ממונה על הזכויות של עובדים זרים בתחום דיני העבודה (להלן - הממונה על זכויות עובדים זרים).

(ב) כשיר להתמנות לממונה על זכויות עובדים זרים תושב ישראל בעל השכלה אקדמית במשפטים וניסיון של חמש שנים לפחות בנושא זכויות עובדים, שמתקיימים בו תנאי כשירות נוספים לפי חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, ככל שייקבעו.

(ג) תקופת כהונתו של הממונה על זכויות עובדים זרים תהא כפי שתקבע הממשלה, ובלבד שלא תעלה על שש שנים, וניתן לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת.

(ד) הודעה על מינוי הממונה על זכויות עובדים זרים תפורסם ברשומות.

1כג. תפקידי הממונה על זכויות עובדים זרים

(תיקונים: התש"ע, התשע"ד)

(א) תפקידו של הממונה על זכויות עובדים זרים לפעול כלפי מעסיקים, מעסיקים בפועל, מתווכי כוח אדם, וקבלנים כמשמעותם בסעיף 2(ג), לאכיפת זכויות העובדים הזרים לפי דיני העבודה ולקידום ההכרה בזכויות אלה, ובכלל זה -

(1) לטפח תודעה ציבורית לעניינים שבתחומי תפקידו, באמצעות חינוך, הדרכה והסברה;

(2) לשתף פעולה בתחומי תפקידו, עם אנשים או גופים אחרים, ובכלל זה מעסיקים ועובדים;

(3) להתערב בהליכים משפטיים בעניינים שבתחומי תפקידו, ברשות בית הדין לעבודה או בית משפט מוסמך אחר שההליך מתנהל בפניו;

(4) לטפל בתלונות מטעם עובדים זרים נגד מעסיקים, מעסיקים בפועל, מתווכי כוח אדם, וקבלנים כמשמעותם בסעיף 2(ג), בתחומי תפקידו;

(5) לפעול על פי סמכויותיו לפי פרק זה;

(6) לבצע כל פעולה אחרת שתוטל עליו על פי דין.

(ב) הממונה על זכויות עובדים זרים ימלא את תפקידו ויפעיל את סמכויותיו כאמור בפרק זה, בהתאם לסדרי עדיפויות שיקבע לאחר היוועצות עם גופים ציבוריים וארגוני זכויות עובדים שהם לדעתו נוגעים בדבר.

1כד. קבלת מידע מגוף מבוקר

(תיקון התש"ע)

(א) לצורך מילוי תפקידו לפי חוק זה, ובכלל זה בירור תלונות כאמור בסעיף 1(א)4, רשאי הממונה על זכויות עובדים זרים לדרוש מכל גוף מבוקר המנוי בסעיף 9(1), 2(2) ו-4) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב] (בחוק זה - חוק מבקר המדינה), כל ידיעה, מסמך או דין וחשבון (בסעיף זה - מידע) שהם בתחום סמכותו של אותו גוף; גוף מבוקר כאמור ימסור לממונה על זכויות עובדים זרים את המידע לפי דרישתו.

(ב) מצא השר הממונה כי מסירת מידע על ידי גוף כאמור בסעיף קטן (א) עלולה לסכן את ביטחון המדינה, את יחסי החוץ שלה או את שלום הציבור, רשאי הוא להורות כי אותו מידע לא יימסר; ואולם אם ניתן למסור לממונה על זכויות עובדים זרים חלק מהמידע שלגביו אין חשש לסכנה כאמור, יימסר אותו חלק; בסעיף קטן זה, "השר הממונה" - השר הממונה על תחום פעילותו של הגוף שהמידע נדרש ממנו.

(ג) לא יימסר מידע לפי סעיף זה אם מסירתו אסורה לפי כל דין.

(ד) גוף כאמור בסעיף קטן (א) רשאי לדחות בקשה למסירת מידע על פי סעיף זה, בשל אחד הטעמים המפורטים בסעיף 8

1כה. הוראה למסירת נתונים

(תיקונים: התש"ע, התשע"ד)

- (א) לשם מילוי תפקידו רשאי הממונה על זכויות עובדים זרים להורות למעסיק, למעסיק בפועל, למתווך כוח אדם, או לקבלן כמשמעותו בסעיף 2(ג), למסור לו נתונים בעניין קיום חובותיו לפי דיני העבודה כלפי עובד זר שלגביו הוא מברר תלונה או כלפי עובדים זרים אחרים המועסקים על ידיו או שפעל בעניינם או באותו מקום עבודה.
- (ב) בהוראה לפי סעיף קטן (א), ייקבע פרק הזמן מיום מסירת ההוראה לביצוע הפעולות המפורטות בה.
- (ג) המצאת הוראה לפי סעיף קטן (א) תהיה בהתאם להוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בשינויים המחויבים.

1כו. הגשת תלונות והטיפול בהן

(תיקון התש"ע)

- (א) כל אדם רשאי להגיש תלונה בכתב לממונה על זכויות עובדים זרים בשל הפרת הוראה לפי חוק זה או אי-מילוי חובה מהחובות כלפי עובד זר (בחוק זה - תלונה).
- (ב) הממונה על זכויות עובדים זרים לא יטפל ולא ימשיך לטפל בתלונה, אם מתקיים אחד מאלה:
- (1) נושא התלונה אינו בגדר הפרה כאמור בסעיף קטן (א);
 - (2) העילה נושא התלונה נמצאת בבירור בערכאה משפטית.
- (ג) הוגשה לממונה על זכויות עובדים זרים תלונה, ולא התקיימו הנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב), יחליט הממונה, בכפוף להוראות סעיף קטן (ד), לנהוג באחת מהדרכים האלה:
- (1) לדחות את התלונה על הסף, אם סבר כי התלונה הוגשה בחוסר ניקיון כפיים או בחוסר תום לב הניכרים על פניהם, או כי התלונה על פניה חסרת בסיס כלשהו או מעלה עניין שהוא בגדר זוטי דברים;
 - (2) להפנות את התלונה לבירור על ידי גוף אחר הפועל על פי דין, ואם היתה התלונה נגד המדינה או נגד גוף מבוקר כאמור בסעיף 1א(1) - להפנותה לבירור על ידי היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לעניין זה;
 - (3) להעביר את התלונה, בהסכמת המתלונן, או מי שנטען כי זכותו הופרה, אם אינו המתלונן, ובהסכמתו של הנילון או מי מטעמו, לגישור כהגדרתו בסעיף 79ג לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד הועברה התלונה לגישור כאמור, יחולו הוראות סעיף 79ג(ג), (ד) ו-(ח), והוראות לפי סעיף 79ד(א)(1), (2) ו-(2א) לחוק האמור, בשינויים המחויבים;
 - (4) לקיים בירור כדי לקבוע אם יש מקום להגיש תביעה אזרחית כאמור בסעיף 1כח, להגיש בקשה לצו כללי כאמור בסעיף 1כט או לדחות את התלונה;
 - (5) להגיש תביעה אזרחית בבית הדין לעבודה או בבית משפט אחר המוסמך לדון בה, לשם אכיפת הזכות נשוא התלונה, בין בשם המתלונן ובין בשמו הוא;
 - (6) להגיש בקשה לצו כללי כאמור בסעיף 1כט.
- (ד) הממונה על זכויות עובדים זרים יהיה רשאי לקבוע את דרכי הטיפול בתלונות לפי הוראות סעיף זה, ובכלל זה עדיפויות וקדימויות בכל הנוגע לקיום בירור תלונות והגשת תביעות.

(תיקון התש"ע)

(א) בתוך שבעה ימים מיום הגשת התלונה, ימציא הממונה על זכויות עובדים זרים למתלונן אישור על הגשת התלונה.
(ב) התקיימו הנסיבות האמורות בסעיף 1כו(ב), או התקבלה החלטה לפי הוראות סעיף 1כו(ג), יודיע הממונה על זכויות עובדים זרים על כך בכתב למתלונן; הממונה על זכויות עובדים זרים יצרף להודעה את הנימוקים להחלטתו, זולת אם החליט להגיש תביעה אזרחית.

1כח. הגשת תביעה בידי הממונה

(תיקונים: התש"ע, התשע"ד)

(א) הוגשה תלונה כאמור בסעיף 1כו(א), רשאי הממונה על זכויות עובדים זרים, בתחומי תפקידו, להגיש בבית הדין לעבודה או בבית משפט מוסמך תביעה אזרחית נגד מעסיקים, מעסיקים בפועל, מתווכי כוח אדם, או קבלנים כמשמעותם בסעיף 2(ג), בעילות הנובעות מהתלונה.
(ב) קבע בית הדין או בית המשפט בתביעה כאמור בסעיף קטן (א) כי נתבע פגע בזכויותיו של עובד זר (להלן - הנפגע), רשאי הוא ליתן גם סעד לטובת הנפגע, ובלבד שהנפגע נתן את הסכמתו לכך וניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפני בית הדין לעבודה או בית המשפט במסגרת ההליך האמור; הכרעת בית הדין לעבודה או בית המשפט בעניין הסעד תהווה מעשה בית דין לגבי הנתבע ולגבי הנפגע.

1כט. צו כללי

(תיקונים: התש"ע, התשע"ד)

בית הדין לעבודה או בית משפט מוסמך רשאי, על פי בקשת הממונה על זכויות עובדים זרים, לתת אחד מאלה, לפי העניין:
(1) צו למעסיק המורה לו לנקוט פעולות כלליות הנוגעות לעובדיו הזרים, כולם או חלקם, לשם קיום חובותיו כלפיהם לפי דיני העבודה או לשם מניעת הפרת חובה כאמור;
(2) צו למעסיק בפועל המורה לו לנקוט פעולות כלליות הנוגעות לעובדים הזרים המועסקים אצלו בפועל, כולם או חלקם, לשם קיום חובותיו כלפיהם לפי דיני העבודה או לשם מניעת הפרת חובה כאמור;
(3) צו למתווך כוח אדם המורה לו לנקוט פעולות כלליות הנוגעות לעובדים הזרים שהוא פעל בעניינם, כולם או חלקם, לשם קיום חובותיו כלפיהם לפי דיני העבודה או לשם מניעת הפרת חובה כאמור;
(4) צו לקבלן כמשמעותו בסעיף 2(ג), המורה לו לקיים פעולות כלליות הנוגעות לעובדים זרים שהוא מטפל בעניינים הנוגעים להם כאמור באותו סעיף, כולם או חלקם, לשם קיום חובותיו כלפיהם לפי דיני העבודה או לשם מניעת הפרת חובה כאמור.

1ל. סמכות שיפוט

(תיקון התש"ע)

הרואה את עצמו נפגע מהחלטת הממונה על פי הוראות פרק זה, רשאי לערער עליה לפני בית הדין לעבודה בתוך 45 ימים מיום שהגיעה ההחלטה לידיעתו.

1לא. סייגים להפעלת סמכויות הממונה על זכויות עובדים זרים ותפקידיו

(תיקונים: התש"ע, התשע"ד)

על אף האמור בפרק זה, סמכויות הממונה על זכויות עובדים זרים לפי פרק זה ותפקידיו, לא יופעלו -
(1) על המדינה או גוף מבוקר המנוי בסעיף 9(1) או (2) לחוק מבקר המדינה, למעט הסמכות לפי סעיף 1כד,

ולמעט הסמכויות לפי סעיף 1(ג) עד (3) ובלבד שיופעלו רק אם המדינה או הגוף המבוקר, לפי העניין, הם המעסיק או המעסיק בפועל של העובד הזר שהתלונה בעניינו והתלונה היא בקשר ליחסי העבודה או ההעסקה, לפי העניין;

(2) לעניין מדיניות שנקבעה על ידי רשות מרשויות המדינה או גוף מבוקר המנוי בסעיף 9(1) או (2) לחוק מבקר המדינה, לעניין הפעלת סמכויותיהם ולעניין הוראות מינהל שנתנו;

(3) על יחיד, לגבי עובד זר שהוא מעסיק בסיעוד שלא במסגרת עסקו או משלח ידו, למעט הסמכויות לפי סעיף 1(ג) עד (3); על אף האמור, הממונה על זכויות עובדים זרים יהיה רשאי לעשות שימוש במלוא תפקידיו וסמכויותיו לפי פרק זה במקרים שבהם קיים חשש לאחד מאלה:

(א) סחר בבני אדם, החזקה בתנאי עבדות או עבודת כפייה, כמשמעותם בסימן ז' בפרק י' לחוק העונשין;

(ב) מעשה המהווה עבירת מין או אלימות;

(ג) הטרדה מינית, כהגדרתה בסעיף 7(א) לחוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988.

1ל. הפעלת סמכויות הממונה על זכויות עובדים זרים - אי-השפעה על הרחקת עובד זר

(תיקון התש"ע)

הגשת תלונה לממונה על זכויות עובדים זרים או הפעלת סמכויות הממונה על זכויות עובדים זרים לפי פרק זה ותפקידיו, ובכלל זה הגשת תביעה כאמור בסעיף 1כח, כשלעצמן, לא ימנעו הרחקתו של עובד זר מישראל לפי דין ולא יעכבו ההרחקה כאמור.

פרק ה': עבירות, עונשין ופיקוח

2. העסקה שלא כדין

(תיקונים: התשנ"ג, התשנ"ה, התש"ס, התשס"ג, התשס"ד, התשס"ה, התשס"ח, התשע"ב, התשע"ד, התשע"ה)

(א) מעסיק שעשה אחד מאלה -

(1) העסיק עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל מכח חוק הכניסה לישראל, והתקנת לפיו;

(2) העסיק עובד זר בניגוד להוראות סעיף 1ג, ובלבד שהמעשה אינו נכלל בין המעשים המפורטים בסעיף קטן (ב),

דינו - כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה, ואם נעברה העבירה לגבי עובד זר שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעסיק, דינו מאסר שנה או קנס פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

(א) קנס כאמור בסעיף קטן (א) לא יפחת מכפל הקנס המינהלי הקבוע לעבירה, ובית המשפט רשאי להקל בעונש כאמור, מטעמים מיוחדים שיירשמו; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על —

(1) העסקת עובד זר בתחום הסיעוד המועסק על ידי אדם כאמור בסעיף 398(2) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה—1995, ובלבד שאותו מעסיק קיבל היתר להעסיק עובד זר;

(2) העסקת עובד זר בענף חקלאות על ידי מעסיק בעל היתר, ובלבד שיש בידי העובד הזר רישיון עבודה בענף חקלאות ובקשה להעסיקו במקום או בענף חקלאות אחר הוגשה וטרם נענתה.

(ב) מי שעשה אחד מאלה -

- (1) העסיק עובד זר, בלי שהמציא אישור רפואי כנדרש לפי הוראות סעיף 1ב;
- (2) העסיק עובד זר בלי שהתקשר עמו בחוזה עבודה בכתב בהתאם להוראות סעיף 1ג;
- (3) העסיק עובד זר בלי שהסדיר לעובד הזר ביטוח רפואי בהתאם להוראות סעיף 1ד, או ניכה משכרו של העובד הזר סכום העולה על השיעור שנקבע בתקנות לפי אותו סעיף;
- (4) העסיק עובד זר בלי שהעמיד לשימוש מגורים הולמים בהתאם להוראות סעיף 1ה או ניכה משכרו של העובד הזר סכום העולה על השיעור שנקבע בתקנות לפי אותו סעיף;
- (5) לא החזיק בהתאם להוראות סעיף 1ו, עותק של חוזה עבודה או תרגום לעברית ממנו או מסמכים נוספים, במקום כאמור באותו סעיף או שלא מסר הודעה כאמור באותו סעיף;
- (6) לא העביר לממונה דין וחשבון או מסמך אחר במועד או באופן הנדרש לפי הוראות סעיף 1ט;
- (7) לא מסר לעובד הזר תלוש שכר או מסר לעובד הזר תלוש שכר שלא נכללים בו פרטי השכר ששולם לעובד, כולם או חלקם, בניגוד להוראות סעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958;
- (8) העסיק עובד זר בלי שהפקיד בעבורו בקרן או בחשבון הבנק את מלוא כספי הפיקדון לפי הוראות פרק ד';
- (9) ניכה משכרו של העובד הזר בניגוד להוראות סעיף 25 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958;

דינו -

- (א) לגבי עבירה לפי פסקאות (5), (6) או (7) - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה;
- (ב) לגבי עבירה לפי פסקאות (1), (2), (3), (4), (8) או (9) - פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; ואולם אם נעברה העבירה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב) לגבי עובד זר שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעסיק, דינו - קנס כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), לפי הענין, או מאסר שנה;
- (ג) קבלן שטיפל על פי חוזה קבלנות, כמשמעותו בחוק חוזה קבלנות, התשל"ד-1974, שנעשה עם מעסיק של עובד זר, בהסדרת הענינים האמורים בסעיפים 1ב עד 1ה, כולם או חלקם, ולא הסדיר כראוי את הענינים האמורים לפי הוראות אותם הסעיפים, או שטיפל כאמור בהסדרת תנאי העבודה של עובדים זרים, לרבות בתשלום שכר עבודה ותשלומים נלווים, ופעל בענין זה תוך הפרת הוראות כל חיקוק, דינו - מאסר או קנס כקבוע בסעיף זה או בחיקוק שהוראתו הופרה, לפי הענין, כאילו היה מעסיקו של העובד הזר.

2.א.

הלנה שלא כדין

7

[תיקונים: התשנ"ה (מס' 2), התשס"ג, התשע"ד]

- (א) מעסיק או מתווך כוח אדם שעשה אחד מאלה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה:
 - (1) העמיד בידועין מקום לינה לרשותו של עובד זר, שנכנס לישראל שלא כדין, או שיושב בה שלא כדין, או שעובד בישראל ללא רשיון שניתן לכך לפי חוק הכניסה לישראל ((להלן - רשיון עבודה כדין), בין אם המקום היה בבעלותו או בהחזקתו, ובין אם היה בבעלותו או בהחזקתו של אדם אחר;
 - (2) תיווך או סייע, בכל דרך אחרת, בהשגת מקום לינה לעובד זר כאמור בפסקה (1),

דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ואם נעברה העבירה אגב עיוסקו של מי שעבר את

העבירה בעסקו או במשלח ידו, דינו - קנס כאמור או מאסר ששה חודשים.

(ב) לענין עבירה לפי סעיף קטן (א), מעסיק או מתווך כוח אדם, שעשה אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק כי בידי העובד הזר מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין, יושב בה כדין ועובד בה לפי רשיון עבודה כדין או שבנסיבות הענין לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), שהעובד הזר נכנס לישראל שלא כדין, או שהוא יושב בה שלא כדין, או שהוא עובד בה ללא רשיון עבודה כדין.

(ג) בסעיף זה, "עובד זר" - עובד זר שפרק ו' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994, חל עליו.

2. עבירות לפי פרק ד'

(תיקונים: התשס"ג, התשע"ד)

(א) מי שמסר מידע כוזב לענין פרק ד' או שהעלים עובדות שיש להן חשיבות לענין הפרק האמור, דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה - חוק העונשין), לכל עובד שלגביו נעברה העבירה.
(ב) מעסיק שלא קיים חובה המוטלת עליו לפי סעיף 1ז או 1ט, דינו - הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, לכל עובד שלגביו נעברה העבירה, וקנס נוסף כקבוע בסעיף 61(ג) לחוק האמור לכל עובד ולכל שבוע שבו נעברה העבירה.

2. אי-קיום הוראות הממונה על זכויות עובדים זרים

(תיקון התש"ע)

מי שאינו ממלא אחר הוראה של הממונה על זכויות עובדים זרים לפי סעיף 1כה(א), דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, וקנס נוסף, בשיעור של 5% מהקנס כאמור, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לפרק הזמן שנקבע בהוראה.

3. 8 תיווך שלא כדין

(תיקונים: התשנ"ג, התשנ"ה, התשע"ד)

מתווך כח אדם שתיווך עבודת עובד זר שהעסקתו מהווה עבירה לפי סעיף 2, דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או מאסר ששה חודשים.

3. א. ערכות מגן

(תיקונים: התשנ"ט, התשס"ג, התשע"ד)

(א) לא יינתן למעסיק היתר להעסקת עובר זר לפי סעיף 1ג, אלא אם כן רכש המעסיק על חשבונו ערכת מגן לצורכי התגוננות אזרחית בעבור העובד, וצייד אותו לצרכים כאמור, לפי רשימה שעליה הורה שר הבטחון.

(ב) שר הבטחון, בהסכמת שר האוצר ושר הפנים, רשאי לקבוע את כל אלה:

(1) התשלום, בעבור ערכות המגן;

(2) דרכי רכישת ערכות המגן, דרכי חלוקתן למעסיקים לפי סעיף קטן (א) ומועדי החלוקה;

(3) דרכי החזקת ערכות המגן, הטיפול בהן וכן הדרכים והתנאים להחזרתן;

(4) המועד והנסיבות שבהם יש לשאת את ערכות המגן, להתקינן או להשתמש בהן בכל דרך אחרת.

(ג) מעסיק אשר עבר על הוראות סעיף זה ועל התקנות לפיו, דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או מאסר שישה חודשים.

4. 9 עונשין - מעסיק בפועל

(תיקון התשס"ה, התשע"ד)

(א) מעסיק בפועל שמועסק אצלו עובד זר אשר אינו רשאי לעבוד בישראל לפי הוראות חוק הכניסה לישראל, דינו כדין מעסיק שעבר עבירה לפי הוראות סעיף 2(א)(1).

(ב) מעסיק בפועל שמועסק אצלו עובד זר המועסק על ידי קבלן כוח אדם בניגוד להוראות סעיף 1ג, דינו כדין מעסיק שעבר עבירה לפי הוראות סעיף 2(א)(2).

(ג) מעסיק בפועל המפר חובה כלפי עובד זר המועסק אצלו, החלה עליו לפי הוראות סעיף 1ז1(ב), דינו - מאסר שישה חודשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), וקנס נוסף בשיעור כפל הקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; לענין זה, "חובה כלי עובד זר" - כהגדרתה בסעיף 1ז1(א), בפסקאות (2) ו-(3).

4. חזקה לגבי העסקת עובד זר בידי מחזיק במקרקעין

(תיקונים: התשע"ב, התשע"ד)

יראו מחזיק במקרקעין כמי שמעסיק עובד זר שנמצא עובד במקרקעין, אלא אם כן הוכיח המחזיק אחרת.

5. אחריות נושא משרה

(תיקונים: התש"ס, התשע"ב)

(א) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שאפשר למניעת עבירות כאמור בסעיפים 2 עד 4 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו כאמור, דינו - כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, ופקיד שחובתו מטעם התאגיד היא לפעול לקיום חובות התאגיד לפי הסעיפים האמורים.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 2 עד 4 בידי תאגיד, חזקה היא שנושא משרה הפר חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח שנהג בלא מחשבה פלילית ובלא רשלנות ושעשה כל שאפשר כדי למנוע את העבירה.

5א. הגנה על מתלונן

(תיקונים: התש"ס, התשע"ד)

(א) לא יפגע מעסיק בשכרו של עובד זר, בקידומו בעבודה או בתנאי עבודתו, ולא יפטרו מהעבודה מחמת תלונה או תביעה שהגיש העובד הזר בתום לב על הפרת הוראה מהוראות חוק זה או על אי קיום חובה מחובותיו של המעסיק כלפי העובד, או מחמת שמסר מידע בענין כאמור, או מחמת שסייע בתום לב לעובד אחר בקשר לתלונה או לתביעה כאמור.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו - כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

5א1. צו מינהלי להגבלת שימוש במקום

(תיקון התשע"ב)

(א) הממונה רשאי ליתן צו להגבלת השימוש בבית עסק (בסעיף זה - צו מינהלי), לתקופה שלא תעלה על 14 ימים, אם שוכנע כי מועסק בו עובד זר בלא היתר, בניגוד להוראות סעיף 2, ושמדתן הצו חיוני לשם מניעת המשך העסקה בבית העסק של עובד זר כאמור, ובלבד שהגבלת השימוש בבית העסק לא תגרום לנזק כלכלי חמור שאינו סביר בנסיבות העניין לבעל המקום, למחזיק במקום או לאדם אחר, וניתנה להם הזדמנות סבירה לטעון את טענותיהם.

(ב) צו מינהלי יישלח בדואר רשום או יימסר בידי שליח, וייכנס לתוקפו בתום 15 ימים מיום מסירתו למחזיק במקום או לבעל המקום, אלא אם כן בוטל או שונה בהחלטת בית המשפט.

(ג) הוראה את עצמו נפגע מצו מינהלי רשאי לבקש מבית משפט השלום לבטלו או לשנותו; על החלטת בית משפט השלום ניתן לערער לבית משפט מחוזי בדרך שמערערים על החלטה בעניין אזרחי והערעור יידון לפני שופט יחיד.

5. הסמכת מפקחים

(תיקון התש"ע)

(א) השר ושר הפנים רשאים להסמיך מפקחים, כל שר מבין עובדי משרדו, לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה.

(ב) לא יוסמך מפקח לפי סעיף זה אלא אם כן מתקיימים בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך שלושה חודשים ממועד פנייתו של השר או של שר הפנים אליה, לפי

העניין, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה השר או שר

הפנים, לפי העניין, בהסמכת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, ככל שהורה השר או שר הפנים, לפי העניין, בהסמכת השר לביטחון

הפנים.

6. סמכויות פיקוח

(תיקונים: התש"ס, התשס"ג, התש"ע, התשע"א, התשע"ד, התש"ף)

(א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה או תקנות על פיו, רשאי מפקח שהוסמך לפי סעיף 5ב (להלן - מפקח) -

(1) לדרוש ממעסיק, מאדם שפועל מטעמו של המעסיק או בעבורו, ממעסיק בפועל, ממתווך כוח אדם או

מקבלן כמשמעותו בסעיף 2(ג) או מעובדו של מי מהם מידע ומסמכים הנוגעים לביצוע הוראות חוק זה;

(2) להיכנס בכל עת סבירה ללשכה פרטית או למקום עבודה שיש יסוד סביר להניח שהוא מקום עבודה של

המעסיק או של עובד או שהוא מקום מגוריו של עובד זר, ובלבד שהכניסה למקום המגורים כאמור היא לצורך

בדיקת קיום חובותיו של המעסיק לפי סעיף 1ה וניתנה הסכמה לכך מאת העובד הזר;

(3) לבקש משופט של בית דין אזורי לעבודה או שופט של בית משפט שלום ליתן צו המתיר לו להיכנס

למקום המנוי בפסקה (2) המשמש למגורים או לחצרים פרטיים של מקום כאמור; אין בהוראות פסקה זו כדי

לגרוע מסמכות הכניסה של מפקח לפי פסקה (2).

(ב) היה למפקח חשד לביצוע עבירה שבתחום פיקוחו, רשאי הוא -

(1) לחקור אדם שלדעתו קשור לביצוע עבירה כאמור, או שיש לו או עשוי להיות לו מידע עליה;

(2) לתפוס חפץ או מסמך הקשור לביצוע עבירה כאמור.

(ג) על חקירה לפי סעיף קטן (ב) (1) יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), ועל דבר שנתפס לפי

- סעיף קטן (ב) (2) יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

(ד) המפריע למפקח במילוי תפקידו לפי חוק זה, דינו - מאסר שישה חודשים.

(ה) מי שאינו ממלא אחר דרישת מפקח לפי סעיף זה, דינו - מאסר שישה חודשים וקנס כאמור בסעיף 61(ג) בחוק העונשין,

לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בהתראה ושתחילתה עם מסירתה או לאחר הגשת כתב אישום

בשל אותה עבירה, הכל לפי המוקדם; לענין זה, "התראה" - התראה בכתב ממי שהשר הסמיכו לענין זה.

(ו) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו, והוא לובש מדי מפקח, בצבע ובצורה שהורו לענין זה

השר ושר הפנים, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה;

(2) יש בידו תעודת מפקח החתומה בידי השר או שר הפנים, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו, שאותה

יציג על פי דרישה.

(ז) בסעיף זה, "עבירה שבתחום פיקוחו", של מפקח -

(1) לגבי מפקח שהסמיך השר - עבירה מהעבירות המפורטות להלן:

(א) עבירות לפי סעיפים 2(ב), 2(2) עד (5) ו- (7) עד (9), 2ג, 4(ג) ו-5א;

(ב) עבירה לפי סעיף 2(ג), למעט לגבי העניינים האמורים בסעיף 1ב;

(ג) עבירה לפי סעיף 5, לגבי העבירות המנויות בפסקאות משנה (א) ו- (ב);

(2) לגבי מפקח שהסמיך שר הפנים - עבירה מהעבירות המפורטות להלן:

(א) עבירות לפי סעיפים 2(א), 2(ב), 1(1), 5(5), 6(6) ו- (8), 2א, 2ב, 3, 3א(ג) ו-4;

(ב) עבירות לפי סעיף 2(ב), 3(3) ו-4(4), למעט לעניין ניכוי משכר;

(ג) עבירות לפי סעיף 2(ג), לגבי העניינים האמורים בסעיפים 1ב, 1ד ו-1ה, למעט לעניין ניכוי משכר;

(ד) עבירה לפי סעיף 5, לגבי העבירות המנויות בפסקאות משנה (א) עד (ג).

(ח) ¹⁰ לשם פיקוח על ביצוע הוראות סעיפים 1ד ו-1ה או בהתעורר חשד לביצוע עבירה לפי סעיף 2(ב), 3(3) או 4(4), לגבי

עובדים זרים המועסקים באחד הענפים האלה: הבניין, התעשייה או החקלאות -

(1) הסמכויות האמורות בסעיפים קטנים (א) עד (ג) יהיו נתונות גם לאחד מאלה, ובלבד שקיבל הדרכה לעניין

סמכויות אלה וההוראות שלעניין הן ניתנו, ויראו אותו כמפקח כהגדרתו בסעיף קטן (א), בשינויים המפורטים

בפסקה (2):

(א) עובד משרד החקלאות ופיתוח הכפר שהוסמך לפי סעיף 5(א) (1) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על

בעלי חיים), התשנ"ד-1994;

(ב) עובד משרד הבינוי והשיכון שהוסמך לפי סעיף 205(א) (1) לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965;

(ג) עובד משרד הכלכלה והתעשייה שהוסמך לפי סעיפים 30, 31 ו-32 לחוק הפיקוח על מצרכים

ושירותים, התשי"ח-1957;

(2) במקום מדי מפקח כאמור בסעיף קטן (ו) (1) ילבש מפקח כאמור בפסקה (1) מדי מפקח של משרדו,

ובמקום תעודה כאמור בסעיף קטן (ו) (2) יישא ויציג תעודה המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו כמפורט

בפסקה (1), החתומה על ידי מי שהסמיכו כאמור בפסקאות משנה (א), (ב) או (ג) לפסקה האמורה, בצירוף

אישור בכתב מהשר בדבר סמכויותיו לפי סעיף קטן זה.

פרק ו': הוראות שונות

6א. ניידות עובדים זרים

(תיקונים: התש"ס, התשס"ה, התש"ע, התשע"ד, התשע"ה)

(א) שר הפנים, לאחר התייעצות עם השר ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות, תנאים וסייגים בדבר מעבר של עובד זר בין מעסיקים, לרבות הוראות בדבר התחשבות בין מעסיקים בשל אגרה ששולמה לפי סעיף 1'.

(ב) השר, בהסכמת שר הפנים, רשאי לקבוע הוראות, תנאים וסייגים בדבר התחשבות בשל סכומים שהופקדו בקרן או בחשבון הבנק לפי הוראות פרק ד', במקרה של מעבר של עובד זר בין מעסיקים כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) תקנות לפי סעיף קטן (א) לעניין התחשבות בין מעסיקים בשל אגרה ששולמה לפי סעיף 1', ותקנות לפי סעיף קטן (ב),

טעונות את הסכמת שר האוצר.

6ב. חובת התייעצות

(תיקון התש"ס)

תקנות לפי סעיפים ג1, ד1, ה1, ו1, ח1, ט1 ו-6א יותקנו לאחר התייעצות עם ארגון העובדים שעם חבריו נמנה המספר הגדול ביותר של עובדים מאורגנים בישראל, ועם ארגוני מעבידים שהם לדעת השר יציגים ונוגעים בדבר.

ג6. סייג

(תיקונים: התש"ס, התשס"ה, התשע"ה)

(א) סעיפים 1ב עד 1יא9 וסעיפים 6א ו-6ב לא יחולו לגבי עובד זר שפרק ו' לחוק יישום ההסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו (הסדרים כלכליים והוראות שונות) (תיקוני חקיקה), התשנ"ה-1994, חל עליו.

(ב) השר, בהסכמת שר הפנים ובאישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות בדבר אי-תחולת סעיפים ג1, ד1, ה1, ו1, 1ז1, ח1, יא1(א), ואי-תחולת סעיף 6ב לעניין אותם סעיפים, כולם או חלקם, על עובד זר המועסק בעבודה, במקצוע או בענף שקבע, דרך כלל או לסוגים, למקרה מסוים, בתנאים שקבע או שהורה, לפי העניין; הוראות כאמור לעניין אי-תחולת סעיף 1יא1(א), ייקבעו בהסכמת שר האוצר.

(ג) שר הפנים, באישור הוועדה, רשאי לקבוע הוראות בדבר אי-תחולת סעיפים 1ב, 2ז1, ט1, י1, 1י1, 1יא1(ב) עד (ז) ו-1יא2 עד 1יא9, ואי-תחולת סעיף 6ב לעניין אותם סעיפים, כולם או חלקם, על עובד זר המועסק בעבודה, במקצוע או בענף שקבע, דרך כלל או לסוגים, למקרה מסוים, בתנאים שקבע או שהורה, לפי העניין; הוראות כאמור לעניין אי-תחולת סעיפים 1י1, 1יא1(ב) עד (ז) ו-1יא2 עד 1יא9, ייקבעו בהסכמת שר האוצר.

ג6.1

ביטוח רפואי ומגורים הולמים בתקופת חירום

11

(תיקון התש"ף)

על אף הוראות סעיף 6ג, סעיפים ד1 ו-ה1 יחולו לגבי עובד זר כאמור בסעיף 6ג(א), השווה בישראל כדין בהיתר שהייה למטרת עבודה עם לינה כמשמעותו בסעיף 1ה(ה).

ד6. דין המדינה

(תיקונים: התש"ע, התשע"ד)

לעניין חוק זה, דין המדינה כמעסיק או כמעסיק בפועל כדין כל מעסיק או מעסיק בפועל אחר.

ה6. דוחות שנתיים

(תיקון התש"ע)

(א) הממונה יגיש לשר הפנים בסוף כל שנה, דוח שנתי על פעילותו; הדוח יפורסם בדרך שיוורה שר הפנים ויוגש בצירוף הערות שר הפנים לוועדת הפנים, שתהא רשאית לדרוש הבהרות והשלמות; הממונה יכלול בדוח כאמור דיווח נפרד על יישום הוראות לפי פרק ד'2.

(ב) הממונה על זכויות עובדים זרים יגיש לשר, בסוף כל שנה, דוח שנתי על פעילותו; הדוח יפורסם בדרך שיוורה השר ויוגש בצירוף הערות השר לוועדה, שתהא רשאית לדרוש הבהרות והשלמות.

(ג) דוחות לפי סעיף זה יפורסמו ויוגשו לוועדת הפנים או לוועדה, לפי העניין, לא יאוחר מ-1 באפריל בשנה שלאחר שנת הדיווח.

7. **תיקון חוק בית הדין לעבודה**

"חוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין), התשנ"א-1991".

8. ביצוע

(תיקונים: התש"ס, התש"ע, התשע"ה)

- (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, למעט העניינים המנויים בסעיף קטן (ב).
(ב) שר הפנים ממונה על ביצוע סעיפים 1ב, 2ז1, ט1, י1, יא1 (ב) עד (ז), יא2 עד יא9, א3, א6, ופרקים ד' ו-ד'2.

א8. שינוי התוספת השנייה

(תיקון התשע"ה)

שר הפנים, בהסכמת שר האוצר, לאחר התייעצות עם השר ובאישור הוועדה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השנייה.

9. תחילה

תחילתו של חוק זה מיום י"ז באייר התשנ"א (1 במאי 1991).

תוספת ראשונה

(סעיף 1ב)

שחפת, דלקת כבד, עגבת, זיבה, איידס.

12 תוספת ראשונה 1

(סעיף 1ה(ה))

תוספת ראשונה 1א'

(סעיף 1ד(ה))

הסכם חופשת עבודה

- (1) הסדר בדבר תוכנית לחופשת עבודה בין ממשלת ישראל לבין ממשלת ניו-זילנד;
- (2) הסדר בדבר תוכנית לחופשת עבודה בין ממשלת ישראל לבין ממשלת הרפובליקה הפדרלית של גרמניה;
- (3) הסדר בדבר תוכנית לחופשת עבודה בין ממשלת ישראל לבין ממשלת הרפובליקה של קוריאה;
- (4) הסדר בדבר תוכנית לחופשת עבודה בין ממשלת ישראל לבין ממשלת אוסטרליה;
- (5) הסדר בדבר תוכנית לחופשת עבודה בין ממשלת ישראל לבין ממשלת הרפובליקה הצ'כית;
- (6) הסדר בדבר תוכנית לחופשת עבודה בין ממשלת ישראל לבין ממשלת הרפובליקה של אוסטריה;
- (7) הסכם בדבר תוכנית חופשת עבודה בין המשרד הכלכלי והתרבותי של טאיפיי בתל אביב לבין המשרד הכלכלי והתרבותי של ישראל בטאיפיי;
- (8) הסכם בדבר תוכנית חופשת עבודה בין ממשלת ישראל לבין ממשלת יפן.

תוספת ראשונה 1ב'

(סעיף 1יא(1ד)(2)(ב))

שיעור הניכוי על פי תקופת השיהוי

טור ב'

שיעור	טור א'
הניכוי	תקופת השיהוי
	מעל חודש עד חודשיים
	מעל חודשיים עד שלושה חודשים
	מעל שלושה חודשים עד ארבעה חודשים
	מעל ארבעה חודשים עד חמישה חודשים
5%	מעל חמישה חודשים עד שישה חודשים
20%	מעל שישה חודשים עד שבעה חודשים
25%	מעל שבעה חודשים עד שמונה חודשים
30%	מעל שמונה חודשים עד תשעה חודשים
35%	מעל תשעה חודשים עד עשרה חודשים
40%	מעל עשרה חודשים עד אחד עשר חודשים
50%	מעל אחד עשר חודשים עד שנים
60%	
70%	
80%	
90%	

תוספת שנייה

(סעיפים 1א4(א)2(ב) ו-8א)

שיעור הניכוי בשל שיהוי בעזיבה

שיעור	טור א'
הניכוי	תקופת השיהוי
	טור ב'

מעל חודש עד חודשיים

מעל חודשיים עד שלושה חודשים

25% מעל שלושה חודשים עד ארבעה

35% חודשים

50%

65% מעל ארבעה חודשים עד חמישה

80% חודשים

מעל חמישה חודשים עד שישה

חודשים

יצחק שמיר

יצחק שמיר

ראש

הממשלה

שר העבודה

והרווחה

חיים הרצוג

דב שילנסקי

נשיא

המדינה

יושב ראש

הכנסת

[1] [ס"ח 1349](#), התשנ"א (21.3.1991), עמ' 112.

תיקונים: ק"ת [5506](#), התשנ"ג (4.3.1993), עמ' 488;

ס"ח [1455](#), התשנ"ד (17.3.1994), עמ' 94;

ס"ח [1494](#), התשנ"ה (20.12.1994), עמ' 43;

ס"ח 1504, התשנ"ה (10.2.1995), עמ' 118 [התשנ"ה (מס' 2)];
ס"ח 1575, התשנ"ו (14.3.1996), עמ' 168;
ס"ח 1704, התשנ"ט (15.2.1999), עמ' 114;
ס"ח 1724, התש"ס (10.1.2000), עמ' 85 (כולל שינוי השם);
ס"ח 1882, התשס"ג (29.12.2002), עמ' 181;
ס"ח 1920, התשס"ד (18.1.2004), עמ' 144;
ס"ח 1959, התשס"ד (6.9.2004), עמ' 555 [התשס"ד (מס' 2)];
ס"ח 1997, התשס"ה (11.4.2005), עמ' 360 (כולל השמטת המילים "איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים
הוגנים" משם החוק);
ס"ח 2077, התשס"ז (11.1.2007), עמ' 56 ו-67 (שני תיקונים). הצ"ח - ממשלה 260, התשס"ז, עמ' 16;
ס"ח 2162, התשס"ח (6.7.2008), עמ' 617. הצ"ח - כנסת 179, התשס"ח, עמ' 26;
ס"ח 2203, התשס"ט (23.7.2009), עמ' 175. הצ"ח - ממשלה 436, התשס"ט, עמ' 348;
ס"ח 2238, התש"ע (24.3.2010), עמ' 488. הצ"ח - ממשלה 426, התשס"ט, עמ' 290;
ס"ח 2262, התשע"א (18.11.2010), עמ' 40. הצ"ח - ממשלה 531, התש"ע, עמ' 1262;
ס"ח 2283, התשע"א (16.3.2011), עמ' 638 [התשע"א (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 375, התשע"א, עמ' 116;
ס"ח 2367, התשע"ב (12.7.2012), עמ' 486. הצ"ח - ממשלה 481, התש"ע, עמ' 236;
ס"ח 2407, התשע"ג (6.8.2013), עמ' 227. הצ"ח - ממשלה 768, התשע"ג, עמ' 586 ועמ' 722;
ס"ח 2459, התשע"ד (15.7.2014), עמ' 600. הצ"ח - כנסת 535, התשע"ד, עמ' 44 (כולל החלפת המונח
"מעביד" ב"מעסיק" כולל כל ההטיות הדקדוקיות שלו);
ס"ח 2483, התשע"ה (17.12.2014), עמ' 101. הצ"ח - ממשלה 904, התשע"ה, עמ' 442;
ס"ח 2504, התשע"ו (15.10.2015), עמ' 2;
ס"ח 2595, התשע"ז (10.1.2017), עמ' 326. הצ"ח - ממשלה 1065, התשע"ו, עמ' 1232;
ס"ח 2647, התשע"ז (3.7.2017), עמ' 1011 [התשע"ז (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 694, התשע"ז, עמ' 128;
ס"ח 2673, התשע"ח (14.12.2017), עמ' 60. הצ"ח - ממשלה 1167, התשע"ח, עמ' 84;
ס"ח 2838, התש"ף (5.8.2020), עמ' 336. הצ"ח - ממשלה 1303, התש"ף, עמ' 78;
ס"ח 2876, התשפ"א (10.12.2020), עמ' 136. הצ"ח - ממשלה 1375, התשפ"א, עמ' 86;
ס"ח 2954, התשפ"ב (31.1.2022), עמ' 722. הצ"ח - ממשלה 1461, התשפ"ב, עמ' 136;
ס"ח 2956, התשפ"ב (2.2.2022), עמ' 738 [התשפ"ב (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 1499, התשפ"ב, עמ' 494;
ק"ת 10828, התשפ"ד (17.10.2023), עמ' 128;
ק"ת 10957, התשפ"ד (10.12.2023), עמ' 742 [התשפ"ד (מס' 2)];
ס"ח 3117, התשפ"ד (19.11.2023), עמ' 167 [התשפ"ד (מס' 3)]. הצ"ח - ממשלה 1542, התשפ"ב, עמ'
888;

ס"ח 3162, התשפ"ד (20.2.2024), עמ' 548 [התשפ"ד (מס' 4)]. הצ"ח - ממשלה 1698, התשפ"ד, עמ' 430.

[2] סמכויות שר הכלכלה והתעשייה (מקודם: שר התעשייה, המסחר והתעסוקה) הועברו לשר הרווחה והשירותים החברתיים (י"פ 7394, התשע"ז, עמ' 1312).

[3] ס"ק 1(ה) חל בתקופה שמיום 6.8.2020 עד יום 7.4.2022. עפ"י תיקון התש"ף והתשפ"ב - שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי להאריך, בצו, את התקופה האמורה בתקופות נוספות של שלושה חודשים כל אחת, כל עוד עומדת בתוקפה הכרזה על מצב בריאותי מיוחד או הכרזה על מצב

חירום בשל נגיף הקורונה לפי חוק סמכויות מיוחדות להתמודדות עם נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התש"ף-2020. הארכה כאמור פורסמה בק"ת 8873, התשפ"א, עמ' 358, בק"ת 9556, התשפ"א, עמ' 3936, בק"ת 9662, התשפ"ב, עמ' 156 ובק"ת 9933, התשפ"ב, עמ' 1762.

- [4.] הסכומים בסעיפים 1(א) ו-1(א) התעדכנו לאחרונה ב"פ 12064, התשפ"ד, עמ' 3603, החל ביום 1.1.2024.
- [5.] הסכום הנקוב בסעיף 1(ב) התעדכן לאחרונה ב"פ 12064, התשפ"ד, עמ' 3603, החל ביום 1.1.2024.
- [6.] עפ"י הוראות תיקון התשע"ה כפי שתוקנו בתיקון התשע"ח והתשפ"א, בתקופה שמיום 17.12.2014 ועד יום 10.12.2021 יקראו את הסיפא לסעיף 2(א) החל במילים "דינו - כפל הקנס" כך: "דינו - כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בסעיף קטן זה - חוק העונשין), ואם נעברה העבירה לגבי עובד זר שהוא מסתן - קנס פי ארבעה מהקנס כאמור באותו סעיף; נעברה העבירה לגבי עובד זר שהועסק במסגרת עסקו או משלח ידו של המעסיק, דינו - מאסר שנה או קנס פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה לגבי עובד זר שהוא מסתן - מאסר שנה או קנס פי חמישה מהקנס כאמור באותו סעיף; היתה העבירה עבירה נמשכת, יוטל קנס נוסף פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, לעובד, לכל יום שבו נמשכת העבירה; לענין זה, "מסתן" - מסתן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954 (בסעיף זה - חוק למניעת הסתננות), שמתקיים לגביו אחד מאלה: (1) פג תוקף הרישיון הזמני לשיבת ביקור שניתן לו לפי סעיף 2(א)5 לחוק הכניסה לישראל; (2) בידו רישיון זמני לשיבת ביקור שניתן לו לפי סעיף 2(א)5 לחוק הכניסה לישראל והוא מועסק בניגוד למגבלה לענין האזור הגאוגרפי שנקבעה, לפי סעיף 6(3) לחוק האמור, ברישיונו; (3) חלה לגביו הוראת שהייה שניתנה לפי סעיף 2(א) לחוק למניעת הסתננות. עוד נקבע בתיקון התשע"ח כי ס"ק (3) לעיל יחול במשך 3 חודשים מיום 14.12.17. בנוסף, ראו הוראות לענין הקנס המינהלי הקצוב - בהערת שוליים לסעיף 3.
- [7.] ראו גם הוראות דיווח והגדרת תחולה בחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראות שעה), התשנ"ו-1996. תוקפו של סעיף זה למשך שנתיים החל ביום 14.3.1996. במקור נקבעה תקופה של שנה, אך בס"ח 1616, התשנ"ז, עמ' 88 הוארכה התקופה, רטרואקטיבית, לשנתיים. בס"ח 1659, התשנ"ח, עמ' 160, הוארכה התקופה ל"שנתיים ושלושה חודשים". בס"ח 1680, התשנ"ח, עמ' 306 נקבעה התקופה ל"ארבע שנים" ובס"ח 1736, התש"ס, עמ' 176 נקבעה התקופה ל"חמש שנים". על אף שהחוקים ה"מאריכים" פורסמו לאחר תום התקופה, נקבע בהם כי לא יועמד אדם לדין בשל עבירה לפי החוק, בתקופה שבין יום תחילתו ליום פרסומו. בס"ח 1736, התש"ס, עמ' 176, נקבעה התקופה ל"חמש שנים" ונקבע כי אדם לא יועמד לדין בשל עבירה על סעיפים אלה בתקופה שמיום 14.3.00 ועד 16.4.00. בס"ח 1778, התשס"א, עמ' 150 נקבעה התקופה ל"שש שנים". בס"ח 1808, התשס"א, עמ' 566 נקבעה התקופה ל"תשע שנים" ובס"ח 1990, התשס"ה, עמ' 258 נקבעה התקופה ל"עשר שנים", ונקבע כי אדם לא יועמד לדין בשל עבירה לפי סעיף זה בתקופה שמיום 15.3.05 ועד יום 22.3.05. בס"ח 2052, התשס"ו, עמ' 256, נקבעה התקופה עד ליום 31.3.07. בס"ח 2088, התשס"ז, עמ' 146, נקבעה התקופה עד ליום 31.3.08. בס"ח 2142, התשס"ח, עמ' 387 נקבעה התקופה עד ליום 31.3.09. בס"ח 2198, התשס"ט, עמ' 138 נקבעה התקופה עד ליום 31.3.10. בס"ח 2236, התש"ע, עמ' 446 נקבעה התקופה עד ליום 31.3.12.
- [8.] בתיקון התשע"ה כפי שתוקן בתיקון התשע"ח והתשפ"א, נקבע כי על אף ההוראות לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, בתקופה שמיום 17.12.2014 עד יום 10.12.2021 יהיה הקנס המינהלי הקצוב והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת לפי החוק האמור, לענין עבירה לפי סעיפים 2(א), 3 או 4(א) או (ב) לחוק עובדים זרים, שנעברה לגבי עובד זר שהוא מסתן, כמפורט להלן, לפי הענין: (1) נעברה העבירה בידי מי שאינו קבלן כוח אדם או לשכה פרטית - יהיה הקנס המינהלי הקצוב 10,000 שקלים חדשים, והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת - 20,000 שקלים חדשים; (2) נעברה העבירה בידי קבלן כוח אדם או לשכה פרטית - יהיה הקנס המינהלי הקצוב 20,000 שקלים חדשים, והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת - 40,000 שקלים חדשים. לענין זה - "לשכה פרטית" - כהגדרתה בסעיף 62 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959; "מסתן" - מסתן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954 (בסעיף זה - חוק למניעת הסתננות), שמתקיים לגביו אחד מאלה: (1) פג תוקף הרישיון הזמני לשיבת ביקור שניתן לו לפי סעיף 2(א)5

לחוק הכניסה לישראל: (2) בידו רישיון זמני לשיבת ביקור שניתן לו לפי סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל והוא מועסק בניגוד למגבלה לעניין האזור הגאוגרפי שנקבעה, לפי סעיף 6(3) לחוק האמור, ברישיונו. (3) חלה לגביו הוראת שהייה שניתנה לפי סעיף 2ד(א) לחוק למניעת הסתננות. "קבלן כוח אדם" - כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996. עוד נקבע בתיקון התשע"ח כי ס"ק (3) לעיל יחול במשך 3 חודשים מיום 14.12.17.

[9.] בתיקון התשע"ה כפי שתוקן בתיקון התשע"ח והתשפ"א, נקבע כי על אף ההוראות לפי חוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985, בתקופה שמיום 17.12.2014 עד יום 10.12.2021 יהיה הקנס המינהלי הקצוב והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת לפי החוק האמור, לעניין עבירה לפי סעיפים 2(א), 3 או 4(א) או (ב) לחוק עובדים זרים, שנעברה לגבי עובד זר שהוא מסתנן, כמפורט להלן, לפי העניין: (1) נעברה העבירה בידי מי שאינו קבלן כוח אדם או לשכה פרטית - יהיה הקנס המינהלי הקצוב 10,000 שקלים חדשים, והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת - 20,000 שקלים חדשים; (2) נעברה העבירה בידי קבלן כוח אדם או לשכה פרטית - יהיה הקנס המינהלי הקצוב 20,000 שקלים חדשים, והקנס המינהלי הקצוב לעבירה מינהלית חוזרת - 40,000 שקלים חדשים. לעניין זה - "לשכה פרטית" - כהגדרתה בסעיף 62 לחוק שירות התעסוקה, התשי"ט-1959; "מסתנן" - מסתנן כהגדרתו בחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954 (בסעיף זה - חוק למניעת הסתננות), שמתקיים לגביו אחד מאלה: (1) פג תוקף הרישיון הזמני לשיבת ביקור שניתן לו לפי סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל: (2) בידו רישיון זמני לשיבת ביקור שניתן לו לפי סעיף 2(א)(5) לחוק הכניסה לישראל והוא מועסק בניגוד למגבלה לעניין האזור הגאוגרפי שנקבעה, לפי סעיף 6(3) לחוק האמור, ברישיונו. (3) חלה לגביו הוראת שהייה שניתנה לפי סעיף 2ד(א) לחוק למניעת הסתננות. "קבלן כוח אדם" - כהגדרתו בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996. עוד נקבע בתיקון התשע"ח כי ס"ק (3) לעיל יחול במשך 3 חודשים מיום 14.12.17.

[10.] ס"ק 6(ח) חל בתקופה שמיום 6.8.2020 עד יום 7.4.2022. עפ"י תיקון התש"ף והתשפ"ב - שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי להאריך, בצו, את התקופה האמורה בתקופות נוספות של שלושה חודשים כל אחת, כל עוד עומדת בתוקפה הכרזה על מצב בריאותי מיוחד או הכרזה על מצב חירום בשל נגיף הקורונה לפי חוק סמכויות מיוחדות להתמודדות עם נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התש"ף-2020. הארכה כאמור פורסמה בק"ת 8873, התשפ"א, עמ' 358, בק"ת 9556, התשפ"א, עמ' 3936, בק"ת 9556, התשפ"א, עמ' 3936, בק"ת 9662, התשפ"ב, עמ' 156 ובק"ת 9933, התשפ"ב, עמ' 1762.

[11.] ס"ק 6ג1 חל בתקופה שמיום 6.8.2020 עד יום 7.4.2022. עפ"י תיקון התש"ף והתשפ"ב - שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי להאריך, בצו, את התקופה האמורה בתקופות נוספות של שלושה חודשים כל אחת, כל עוד עומדת בתוקפה הכרזה על מצב בריאותי מיוחד או הכרזה על מצב חירום בשל נגיף הקורונה לפי חוק סמכויות מיוחדות להתמודדות עם נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התש"ף-2020. הארכה כאמור פורסמה בק"ת 8873, התשפ"א, עמ' 358, בק"ת 9556, התשפ"א, עמ' 3936, בק"ת 9556, התשפ"א, עמ' 3936, בק"ת 9662, התשפ"ב, עמ' 156 ובק"ת 9933, התשפ"ב, עמ' 1762.

[12.] תוספת ראשונה 1 חלה בתקופה שמיום 6.8.2020 עד יום 7.4.2022. עפ"י תיקון התש"ף והתשפ"ב - שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים, באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי להאריך, בצו, את התקופה האמורה בתקופות נוספות של שלושה חודשים כל אחת, כל עוד עומדת בתוקפה הכרזה על מצב בריאותי מיוחד או הכרזה על מצב חירום בשל נגיף הקורונה לפי חוק סמכויות מיוחדות להתמודדות עם נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), התש"ף-2020. הארכה כאמור פורסמה בק"ת 8873, התשפ"א, עמ' 358, בק"ת 9556, התשפ"א, עמ' 3936, בק"ת 9556, התשפ"א, עמ' 3936, בק"ת 9662, התשפ"ב, עמ' 156 ובק"ת 9933, התשפ"ב, עמ' 1762.